

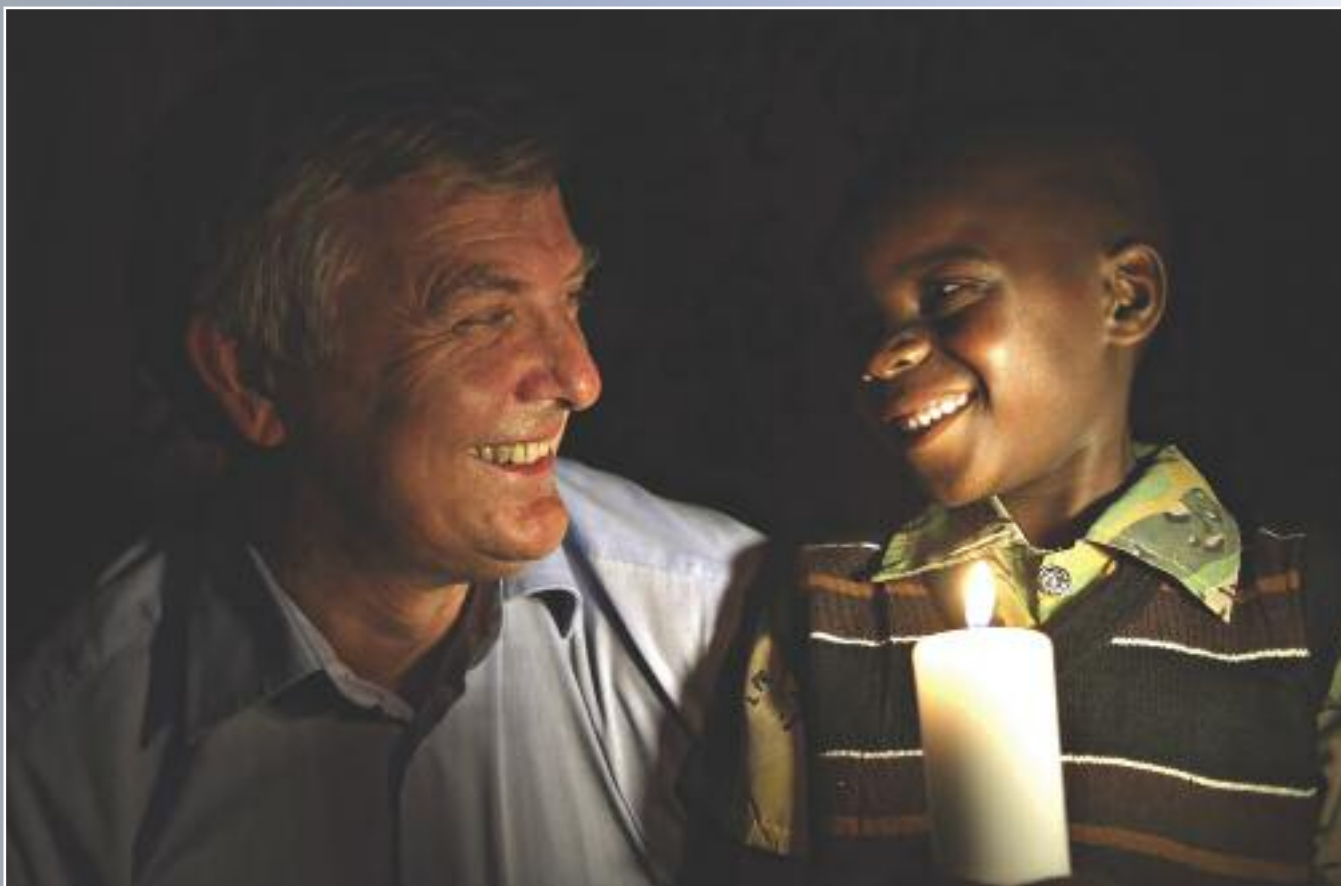

De Tre Kjedefledd

4/11

Odd Fellow Ordenens Magasin • 89. årgang

Rapport fra Malawi

side 8-13

**Presentasjon av
Distrikt 3**

side 4–7

**Storebedsmanns-
møtet 2011**

side 10

**Hva skjer i
Odd Fellow
Akademiet?**

side 15

La oss sammen tenne et lys for barn i Malawi

Odd Fellow Ordenens formål er å utbre vennskapets, kjærlighetens og sannhetens grunnprinsipper blant menneskene. Vi skal undervise dem i kjærlighet til Gud og vår neste. Vi lærer at ord ikke er nok, men at vår kjærlighet til våre medmennesker må omsettes i handling, slik at hver enkelt etter evne kan bidra til menneskenes forbedring og fullkommengjørelse. Vi kan gjerne snakke om Odd Fellow Ordenens Handlingsregel.

Vi arbeider med oss selv for å utvikle oss til bedre medmennesker og for å støtte hverandre i denne utviklingen. Men i hele Odd Fellow Ordenens historie har sosiale utfordringer og urettferdighet fulgt oss og engasjert oss. Både som enkeltmennesker og i våre loger.

Vår Orden har pålagt oss å hjelpe de trengende, å besøke de syke, begrave de døde og å oppdra de foreldreløse. Som søstre og brødre i Odd Fellow Ordenen har både du og jeg sagt ja til å arbeide etter budordene.

I Malawi lever millioner av barn og familier i det vi vil kalle bunnløs fattigdom og elendighet. Hiv/aids gjør barn foreldreløse. Grunnlaget for en god barndom finnes ikke, dette preger også utviklingen i de fleste afrikanske samfunn sør for Sahara. Elendigheten kan være overveldende, derfor kanskje også søvndyssende for vårt øye og vår samvittighet.

Men håpet lever: I barnet som sulter og håper på mat og omsorg, i den syke mor som håper det beste for sine barn. Men håpet lever også i deg og meg og i Odd Fellow Ordenen om at en gang skal våre budords velsignelse oppleves av alle syke, av alle trengende og av alle foreldreløse.

Derfor er vår håndsrekning til Malawi og til de foreldreløse og trengende familier i Ngabu et uttrykk for et sterkt håp blant alle søstre og brødre og blant alle de som trenger oss mest, de foreldreløse og mest sårbare barna i Malawi. Håpet er vårt felles eie. Svikter vi håpet, svikter vi også oss selv.

Sammen med SOS-barnebyer skal vi gi de mest sårbare barna en familie og et trygt hjem, vi skal hjelpe dem å forme sin egen fremtid og vi skal ta del i utviklingen av deres lokalsamfunn.

SOS-barnebyer jobber for foreldreløse barn og barn uten tilfredsstillende omsorg. De styrker trengende familier slik at de selv skal bli i stand til å gi barna sine god omsorg. Barna som trenger en ny familie får et trygt hjem i en SOS-barneby.

SOS-barnebyer hjelper de mest sårbare barna i å skape sin egen fremtid. De gir barn mulighet til å leve i samsvar med sin egen kultur og religion, og til å være aktive medlemmer av fellesskapet. Etter ved selvsyn å ha sett stedet der vi nå skal bygge en ny barneby, er det tre ting som slår meg.

For det første, behovet i den kanskje mest utsatte og fattigste region i hele Malawi. Der de enslige mødrene og ikke minst barna trenger all den hjelp de kan få.

For det andre, troen på at det nytter. Jeg opplevde en profesjonell og solid organisasjon gjennom SOS barnebyer i Malawi og regionen administrert fra Johannesburg i Sør-Afrika. Jeg opplevde at regjeringen og myndighetene står bak og støtter SOS-barnebyer sitt engasjement. Ikke minst fikk jeg et levende bevis gjennom besøket ved den norsk-finansierte SOS-barnebyen i Blantyre, der så jeg en barneby som fungerte godt og ikke minst

Foto: Sturlason

et familiefosterkningsprogram som kom mange hundre til gode.

For det tredje opplevde jeg barn med håp og vilje, med livslyst og ikke minst smil og glede. Mange hadde en fortid og en tidlig barndom som var tragisk, men de hadde gjennom SOS-barnebyer fått en mulighet til et liv og en fremtid. Møtet med barna og deres historier var for meg meget sterkt og de har satt spor både i «hodet og hjertet». Ingen kan hjelpe alle men alle kan hjelpe noen.

Jeg ber om at vi sammen kan tenne et lys for barna i Malawi og at vi ved vår håndsrekning kan gi de et håp om en fremtid.

Sammen for barn i Malawi er Ordenens felles løft. Men vi må ikke glemme at det viktigste for den enkelte av oss er at vi til daglig søker å bli bedre medmennesker. At vi etter evne prøver å omsette vennskap, kjærlighet og sannhet i praktisk handling.

Nå til jul kan vi alle gjøre livet litt lettere for en eller noen av dem vi møter på vår vei. Jeg har en oppfordring til hver enkelt: Vær noe ekstra for noen andre nå når julen nærmer seg. La oss vise oss selv at vi ikke bare har lært at vi skal gjøre det gode, men at vi faktisk gjør det.

Like utenfor din stuedør, hvor den nå enn er, er det noen som trenger en håndsrekning som kanskje bare du kan gi. La oss bruke kjærlighetens fantasi for å gjøre livet litt lettere, enklere og bedre for en annen. Vi må kanskje gå ut av våre vaner og rutiner og pusse våre briller og spørre dette viktige spørsmål: «What can I do for you?» Gjør vi dette, kan hver og en av oss ønske hverandre: «God jul!»

*Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

Morten Buan
Stor Sire

Er du ferdig til jul?

Det er et spørsmål vi både stiller og som blir stilt i førjulstiden. Hva er det egentlig å være ferdig til jul? Tradisjonelt er det vel vasking og baking, matlagning, pakkekjøp og pynting pluss en masse annet. Alt det som vi mener må gjøres for at julen i nostalgis navn skal bli slik vi husker den fra vår barndom. Noen må jo ta vare på dette, sier vi som har levd en god stund, mens de unge er flinkere til å tone ned alle disse gjøremålene. Kanskje skal jeg også prøve det i år. (Er ikke helt sikker på om jeg klarer.)

Adventstiden har en spesiell virkning på oss alle, uansett alder, men kanskje burde vi i større grad la den preges av den gode travelheten og ikke la alt bli stress og jag. «Mykje lys og mykje varme» er hva vi trenger denne mørkeste tiden på året; lys, varme og fellesskap.

Vi Odd Fellows samles til julemøter i både loger og leire. Vi er privilegerte som har dette fellesskapet, og har dette som opptakt til julefeiringen. I de fleste enheter har vi laget oss opplegg for disse julemøtene. Opplegg som har blitt tradisjon og ikke må endres hvis det skal bli jul. Man hører ofte i denne forbindelse at det blir ikke jul før det og det har skjedd på julemøtet. Å ta vare på dette, blir viktig for fellesskapsfølelsen og er med på å danne logens identitet.

Fellesskapet vi har i Ordenen er viktig for oss. Et fellesskap betyr ikke at vi skal tro, tenke og føle det samme, det skal være rom for egne meninger, uten at det setter oss utenfor fellesskapet. Å praktisere toleranse er en sentral verdi i vårt Ordensliv. Trygghet og vennlighet må prege våre samvær. Mark Twain har sagt: «Vennlighet er et språk de døve kan høre og de blinde kan se.» I logesammenheng sier vi ofte at du kan ikke være hjertevenn med alle dine brødre og søstre, men du kan vise vennlighet. Å være vennlig mot alle koster så lite, men betyr uendelig mye. La ikke klikkvesen få prege

Foto: Sturlason

logen din. Det går ut over fellesskapet og er oss ikke verdig.

Fellesskap er også en viktig del av julefeiringen. Ikke alle er så heldige at de har noen å feire julen med og det kan være vanskelig å si med Prøysen: «om julekvelden da skal alle sammen være gla'». Hva kan vi gjøre for dem? For mange kan denne julen kanskje være ekstra tung. Kanskje har man mistet en venn eller et familiemedlem som har stått en nær. Det er vanskelig å komme i julestemning når en av våre kjære har gått bort. Men da kan det være godt å vite at det er mange som tenker ekstra på en nettopp i år. Vi må vise omsorg og hjerterom og støtte som best vi kan, vise at vi bryr oss om hvordan andre har det. Styrken ved å tilhøre et Ordensfellesskap kan kanskje være en liten hjelp til å komme videre.

Ordenen har gitt oss budordenen våre, den minner oss stadig om Den gylne leveregel, og stiller krav om Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Dette er arvesølvet vårt! Det er dette arvesølvet, ikke det vi har i skuffen, som fortjener at vi pusser det til jul. Deler av dette har vi allerede tatt frem i forbindelse med Landssaken. Det øvrige er det god grunn til å se på i forbindelse med julen. For oss alle har nok dette sølvtøyet noen flekker som trenger at vi gnir og pusser litt ekstra. Bruk sølvpuss med langtidsvirkning så det kan skinne langt inn i nyåret!

Når dette er gjort skikkelig, kan vi trygt si: Nå er jeg ferdig til jul!

Lykke til med sølvpussen og
GOD JUL!

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Tove Aalborg
Dep. Stor Sire

Innhold 4/11

Stor Sire har ordet	2
Deputert Stor Sire Tove Aalborg	3
Intervju med Distrikt Stor Sire Grethe E. Isdahl	4
Intervju med Distrikt Stor Sire Hans Landås	6
Grunnstenen er lagt	8
Rapport fra Malawi	10
Nytt Ordenshus – nye muligheter	14
Storembedmanns- møtet 2011	16
Ny Odd Fellowloge i Grimstad	18
Dei små armane	20
Revisjon av Ordenens lover	22
Vor Frue Kirke i Trondheim	24
Odd Fellow Akademiet	26
Odd Fellow og UNP i Amerika	28
Menneskesyn	32
Om rekruttering	34
Livets to store perspektiver	36
Ordenens religiøse stilling	38
Bestefar og dattersønn	40
Ordensquiz	41
Odd Fellow Torget	42
Odd Fellow Utstyr	44
Kjære leser. . .	46
Viktige telefoner	47
Baksiden	48

DISTRIKT NR. 3 BERGEN, HORDALAND, SOGN OG FJORDANE

INTERVJU MED:
DISTRIKT STOR SIRE GRETHE E. ISDAHL

– Hvor lenge er det siden ditt distrikt ble opprettet og hvor lenge har du vært Distrikt Stor Sire?

Distrikt nr. 3 ble opprettet i 1969 og vår første DDRP var Margit Sande Ellingsen. Selv ble jeg innsatt 3. september 2010.

– Hvor mange loger har du i ditt distrikt, når ble den eldste stiftet og når ble den yngste stiftet?

Vi har åtte Rebekkaloger, Den eldste er nr. 5 De Syv Stjerner stiftet allerede 20. november 1921, og den yngste er nr. 107 Broen stiftet 12. september 1998. Og så har vi to Rebekkaleire, nr. 5 Bjørgvin stiftet 3. mars 1985, og nr. 25 Hornelen stiftet så sent som 4. september 2010.

– Hvordan har medlemstilveksten i Distriktet vært i de senere år, og ser du noen spesielle utfordringer i denne forbindelse?

Medlemstilveksten de siste årene har ikke vært så god som ønsket. I Bergen skyldtes nok dette nytt Ordenshus med økning i kontingent. Men, på den annen side må vi også se med positive øyne på nedgangen. Nå har vi søstre som virkelig ønsker å være med i en Orden. Og det smitter og øker antallet medlemmer. Den logen i mitt distrikt som har hatt mest fremgang er loge nr. 94 Mira på Stord.

Nå har Bergen fått et fantastisk Ordenshus som virkelig gir rom for vekst. Dette gir den flotteste ramme for et solid og levende rituelt arbeid. Og så må ettermøte få en form slik at det appellerer, ikke minst til yngre søstre. Samspillet mellom tradisjon og fornyelse er svært viktig.

– Har ditt Distrikt noen spesielle utfordringer i forhold til andre

Distrikt Stor Sire Grethe E. Isdahl

Intervju med Distrikt Stor Sire Grethe E. Isdahl

Distrikter du kjenner til, og hvordan løses eventuelt disse?

Det som er den største utfordringen for meg i mitt distrikt er nok avstanden mellom Ordenshusene. Når man skal betjene et distrikt som strekker seg fra Måløy i nord og til Stord i sør, er det klart at dette ikke rekkes over på en dag eller to.

Jeg har satt meg som mål å besøke hver loge og leir minst en gang pr. termin. Når jeg eksempelvis skal til Måløy og loge nr. 105 Broen, må jeg legge opp ruten slik at jeg kan besøke Florø og loge nr. 97 Lanteren på returen. Da tar jeg båten til Måløy om

morgningen og besøker loge Broen om kvelden. Deretter reiser jeg til Florø neste dag og deltar på møte i loge Lanteren om kvelden. Dagen etter ankommer jeg Bergen på ettermiddagen. For meg som ennå er yrkesaktiv må disse tre reisedagene baseres på fridager eller opptjent tid. Den samme tidsbruk gjør seg gjeldene når jeg skal besøke loge 61 Spiren i Førde og 91 Sitareh på Sandane. Med slike reiseavstander sier det seg selv at det ikke er så lett å samle Storrepresentantene mer enn to ganger årlig, en gang på våren og en gang på høsten. I det daglige holder vi kontakt på tele-

Distriktsrådet i Distrikt 3.

fon og mail. På møtet 11. november gikk vi gjennom felles handlingsplan for distriktet. Vi fokuserer også på vekst og hva vi kan tilby de yngre potensielle medlemmene.

– Hvordan trives du i ditt embete som Distrikt Stor Sire og hvordan påvirker dette din oppfatning av Odd Fellow Ordenen?

Jeg trives veldig godt som Distrikt Stor Sire og føler jeg får brukt meg selv. Jeg tror jeg er flink til å organisere, og liker å jobbe i team hvor man kan fremme de beste egenskaper i hver enkelt av mine «medarbeidere».

Men det må nok innrømmes at Ordensarbeidet går på bekostning av tid til familie. Men, foreløpig ville jeg ikke vært arbeidet med Ordenslivet foruten. Jeg har vært oppdradd i en familie sterkt preget av et logeliv. Min mor var Rebekkasøster og min fadder. Min far var frimurer og med i Det Høye Råd. Jeg har lært meg at vi skal holde på tradisjoner og verne om det rituelle. Disse lærdommene hjemmefra har jeg alltid tatt med meg. Ordensliv er dannelse og påvirkning.

Jeg har også et godt samarbeid med DSS Hans Landås. Jeg føler vi sammen allerede har fått utrettet mange store ting, foruten arrangement av et meget vellykket Åpent Hus høsten 2010 og et godt felles distriktsrådsmøte hvor OM og UM også var invitert. På dette møte var temaet: «Hva kan vi gjøre for å styrke logene i Bergen og få et økt medlemstall?» Vårt siste Åpent Hus-arrangement i distrikt 3 var på Stord nå i oktober, hvor det ble gjennomført et arrangement som brødrene i Håkon Den gode og søstrene Mira har all grunn til å være stolt av.

– Er det noe du gjerne skulle ha gjort for å få Odd Fellow Ordenens etiske budskaper og bedre ut i samfunnet?

Vi synliggjøres gjennom våre gode prosjekter som Sam-prosjektet på Haukeland sykehus og våre mange humanitære tiltak.

Informasjonsmøter med vekt på vårt etiske budskap og hva en logetilværelse kan gi den enkelte av oss må vi stadig gjøre bedre. Det er et flott budskap at logevennskapet er mentalhygiene, og at samholdet er vår styrke. Min datter sa et år etter at hun var gått inn i Ordenen: «Dette er min dag mamma, og ingen får ta den fra meg.»

Vi må aktivt søke nye kanaler som eksempelvis Ladies Circle for derved å fange opp de yngre potensielle medlemmer. I min egen loge, nr. 27 Deborah har vi nylig vært så heldig at vårt siste medlem kom nettopp derfra. Jeg har en setning som den danske filosof Søren Kirkegaard har sagt: «Det gjelder å finne en sannhet som er sannhet for meg». Og, dette forsøker jeg å leve etter.

HM Brith Edvardsen i Leir nr. 5 Bjørgvin.

HM Aase Sandøy i Leir nr. 25 Hornelen.

BERGEN,
HORDALAND,
SOGN OG
FJORDANE

**DISTRIKT NR. 3
BERGEN, HORDALAND,
SOGN OG FJORDANE**
INTERVJU MED:
DISTRIKT STOR SIRE HANS LANDÅS

– Hvor lenge er det siden ditt distrikt ble opprettet og hvor lenge har du vært Distrikt Stor Sire?

Distrikt 3 ble opprettet i 1954, og jeg har vært DSS siden høsten 2010.

– Hvor mange loger har du i ditt distrikt, når ble den eldste stiftet og når ble den yngste stiftet?

Der er fem loger i Distrikt nr. 3, fire i Bergen og en på Stord. Den eldste loge er nr. 4 De Syv Fjelde, stiftet 23. januar 1918. Den yngste er nr. 88 Håkon Den Gode, stiftet 8. mars 1975 på Stord. Leir nr. 3 Patria ble stiftet 27. mai 1958.

– Hvordan har medlemstilveksten i Distriktet vært i de senere år, og ser du noen spesielle utfordringer i denne forbindelse?

Medlemsutviklingen har i de senere år dessverre vært negativ, noe som faktisk kan forklares. I forbindelse med kjøp av nytt Ordenshus og flytting fra det gamle i 2009, hadde vi i 2009 og 2010 mange utmeldinger og praktisk talt ingen tilgang i Bergen.

Årsakene til utmeldingene er naturligvis sammensatt, men fra mitt ståsted er hovedårsakene som følger: Vi fikk en relativt stor økning i kontingenten. Men fremdeles er kontingenten om lag en tikroning pr. dag. Det tror jeg de fleste brødre klarer ganske greit.

I tillegg mente noen at beliggenheten av det nye Ordenshuset ble plassert lite sentralt i forhold til bykjernen og Lille Markevei. I tillegg dukker det opp en del vikarierende argumenter. Dette forårsaket en del turbulens like etter flyttingen.

Distrikt Stor Sire Hans Landås

Intervju med **Distrikt Stor Sire** Hans Landås

Heldigvis har ting nå roet seg, og vi har fått en gryende optimisme tilbake. Alle ser nå klart hva vi har fått. Bergen er et av de flotteste Ordenshus i landet og en festsal som ingen har maken til. Dette har resultert i at vi denne høsten har hatt innvielser i alle logene, og flere er på gang. Om noen år vil alle rose dem som fikk anskaffet det nye Ordenshuset. Huset er flott, salene er flotte og det har vekstmuligheter som vi aldri har hatt før.

– Hvordan trives du i ditt embede som Distrikt Stor Sire og hvordan

påvirker dette din oppfatning av Odd Fellow Ordenen?

Jeg trives godt som DSS. Utfordringene har vært mange og det har til tider vært hektisk. Nå merker vi at optimismen blomstrer. Ordenshuset og alle beboere finner seg til rette og gleder seg over stor plass og ekspansjonsmuligheter. Så nå er det veldig tilfredsstillende å oppleve at ting begynner å gå rett vei i distrikt nr. 3.

Når det gjelder holdningsskapende arbeid i logene og grunnlaget for rekrutteringen, starter dette alltid

Distriktsrådet i Distrikt nr. 3 fra venstre: Storrepr Bjørn Ihlen-Hansen loge nr. 50 Bergensiana, Storrepr Trygve Bordvik loge nr. 25 Sam Johnson, DSS Hans Johan Landås, Storrepr Ragnar Morken loge nr. 4 De Syv Fjelde og Storrepr Lars Kjell Andersen leir nr. 3 Patria. Ikke tilstede ved fotografering: Storrepr Harald Hilmar Strand loge nr. 21 Fraternitas, Storrepr Hans Kristian Grønseth loge nr. 88 Håkon Den Gode

HP Ragnar Morken leir nr. 3 Patria

med en loges Overmester og hans kollegie. Derfor legger jeg stor vekt på å motivere OM og embedsmennene til kontinuerlig å arbeide med å bli bedre i fremføring av ritualene og seremoniell korrekt opptreden i logesalen og med god vekt på etikette i ettermøtene.

Stor Sire Morten Buan formulerte i

sin tiltredelsestale som Ordenens leder følgende analytiske innfallsvinkel: «Som Overmesteren er, blir logen». Med andre ord betyr det at verdibasert lederskap er viktig. Dette utsagn er jeg hjertens enig i. Det er alltid en fare for at vi ikke lever som vi lærer. Det gjelder i alle livets forhold. Spesielt er det viktig at det er sam-

svar mellom liv og lære i en verdibærende Orden.

– Er det noe du gjerne skulle ha gjort for å få Odd Fellow Ordenens etiske budskap mer og bedre ut i samfunnet?

Når det gjelder å få Odd Fellow Ordenens etiske budskap mer og bedre ut i samfunnet, har vi gjort en del ting. Men så lenge vi har tenkt på oss selv som «hemmelig» og «lukket» har vi kanskje stengt oss inne i oss selv. Hvis vi sier at Odd Fellow Ordenen er verdibærende, da har vi jo verdier å komme med til dem vi møter i samfunnet. På dette kan vi helt klart bli mye bedre. Men det viser seg at det har vært vanskelig å få de to store avisene i Bergen til å skrive om oss når vi har hatt åpent hus, tildeling av forskningsmidler og andre begivenheter. Da vi holdt på med Landssaken sist, var det faktisk noe annerledes. Ordenen hadde aldri fått så mye medieoppmerksomhet som den gang. Og slik blir det kanskje denne gangen også.

Hver eneste dag bærer jo hver og en av oss våre verdier med oss ut i samfunnet, i hjem og skole, på arbeidsplasser og i trafikken.

Hvis vi Odd Fellows blir flinkere til å etterleve Den Gyldne Leveregel i og utenfor Ordenens murer, vil Ordenens etiske budskap automatisk bli bedre kjent ute i samfunnet. Det er på våre handlinger i dagliglivet at vi Odd Fellows skal kjennes igjen. Det er utvilsomt vår beste og viktigste synliggjøring.

Grunnsteinen

Lys! Håp! Forventninger! Tre ord piplet frem i alle omtaler, både formelle og uformelle da Malawis likestillings- og barneminister, Reen Kachere, sammen med Stor Sire Morten Buan og generalsekretær Svein Grønnern kunne glede seg over å legge ned grunnsteinen til den nye SOS-barnebyen som Odd Fellow Ordenen i Norge skal finansiere i årene som nå ligger foran oss. Alles øyne retter seg mot dette, å kunne få en barneby med alle de positive ringvirkninger dette vil ha i det lutfattige landområdet. En slik barneby vil bli integrert i lokalmiljøet. Dette er en ny strategi for SOS-barnebyer. I starten like etter andre verdenskrig ble barnebyene dannet som små, lukkede miljøer isolert fra lokalmiljøet de skulle leve i. Det var datidens tenkemåte. Nå ligger de som åpne og pulserende inspiratorer i lokalmiljøet hvor barnebyen er et stående tilbud til en mengde barn som ikke bor i barnebyen, men som kommer for å få helsehjelp og utdanning.

Alle øyne retter seg mot å få en barneby for 150 barn i dette slettelandskapet som faktisk utgjør noe av menneskehetens vugge. The Great Rift, eller den store sprekken eller flengen i jordskorpen, går omtrent fra Syria og ned gjennom hele Afrika ned til Lake Malawi.

Det er i denne sprekken at skjelettrestene av de eldste mennesker er funnet, blant annet «Lucy» som er datert til å være mer enn 4.2 millioner år gammel. Det er altså i dette utgamle området at «vår» barneby skal ligge.

Landet er fruktbart med store slettelandskaper og rimelig god tilgang på vann, selv om skillet mellom tørketid og regntid er dramatisk. Gjennom kolonitiden ble det dyrket kaffe og te som kolonimakten Storbritannia trengte, mens

er lagt!

befolkningens eget behov ble ignorert. Dermed har det utviklet seg et minimumslandbruk hvor man dyrker det som alle trenger, i første rekke mais. Ensidig småskalajordbruk er egnet til å dekke det daglige behov, men makter ikke å heve befolkningen ut av fattigdom og analfabetisme.

Grunnstenen

Likestilling- og barneminister Mrs Reen Kachere ankom til stedet hvor barnebyen skal bygges, og ble mottatt av befolkningen på ekte malawisk vis med sang og dans. Det er uvant for litt stive og formelle nordboere å se at en minister kaster seg inn i den lokale dansen og mottar folkets begeistring på en slik måte som hun gjorde. Det var lett å merke seg den litt pompøse stilen fra kolonitiden med en rekke dignitærer fra lokalmiljøet samlet under et stort seildukstak for beskyttelse mot solen. Og i de formelle hilsenene kom hele ramsen av titler på personer som var til stede. I dette konfronteres vi med de mange lokale skikker og varianter i etiketten.

Ministeren holdt en formell tale som

var skrevet. Men når denne var slutt, viste hun seg som en folketaler av rang. Hun hadde meget godt fått med seg hva Odd Fellow Ordenen sto for. Hun uttalte med styrke at Ordenens grunnprinsipper med Vennskap, Kjærlighet og Sannhet skulle være noe av fundamentet i den nye barnebyen. Dette ble fremført med en intensitet som ikke er vanlig i slike åpningstaler. De fleste norske politikere ville ha blitt bleke skygger til sammenlikning

Stor Sire Morten Buan og generalsekretær Svein Grønnern redegjorde deretter for planene og visjonene for barnebyen. Sammen med minister Reen Kachere gikk de grundig igjennom plan-tegningen for landsbyen.

Perspektiv og ringvirkninger

De første barnebyene som ble utviklet var preget av datidens tenkemåte hvor de ble som isolerte øyer i lokalmiljøene. Langsomt så man det betydelige potensial som lå i dette å åpne barnebyene og å integrere dem i lokalsamfunnet. Her er det mange hensyn som skal tas, så man må ikke tro at integrering er den eneste løsning. Et overordnet mål er jo at barna i barnebyen skal beskyttes og ha et trygt hjem. Derfor blir det integrering i samspill mellom barnebyen og lokalmiljøet. Det vil alltid dukke opp faktorer som man ikke har regnet med eller visst om på forhånd. Gjestene fra Norge fikk også

være med på et «innskuddsmøte» hvor kvinnene fra et lokalmiljø satt sammen og «sparte penger» til sine egne investeringsprosjekter. Dette er en variant av de metodene som ligger i mikrofinansieringen som ble så kjent da Mohammad Yunus fra Bangladesh fikk Nobels Fredspris i 2006. Det er en mengde spennende og konstruktive hendelser som kan oppstå rundt en moderne barneby.

Helse og utdanning

Noe av det viktigste de integrerte barnebyene kan bidra med i lokalmiljøene er helsetilbud og utdanning. Helsetilbudet i Malawi er så utviklet at det virker skremmende på en nordmann. Selv det vi anser som bagateller kan få fatal utgang med død og varig invaliditet i dette landet.

Utdanningssystemet er der fra grunnskole og opp til universitet. Men fattigdommen og manglende utdannings-tradisjon og kultur gjør at mange faller ut på et meget tidlig tidspunkt.

En Odd Fellow barneby i Ngabu vil være som et lysende fyrårn av hjelp og håp i et ellers ganske kompakt mørke. Og barnebyen er ikke et strakstiltak, men et langvarig, strategisk tiltak som strekker seg over mange år slik at man kan se den oppvoksende slekt dannes og modnes og blir «gagns mennesker» slik vi formulerer det i norsk skolelovgivning.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

Malawi med mal men også vanvittig

Malawi rangerer som et av verdens fattigste land. Over 10 million er foreldreløse barn. Årsaken til dette er rammet sterkt i dette landet. Først i 1964 ble landet styret merket ennå ved at et av landets områder dekke sine egne behov og formel. Malawi er et land som merke seg at ordet koloni stammer fra det gamle gresk, kunnet utvikle seg på egne premisser og

man kommer opp fra denne sprekken, er det ganske mange høye fjell og høylandsplatåer. Landets høyeste fjell Mlanje er på over 3 000 meter og landets laveste punkt ligger nesten nede ved havflaten, til tross for at dette er et land inne i selve Afrika. Landet grenser til landene Tanzania, Mosambik og Zambia.

Klimaet er subtropisk og året deles inn i en tørketid og en regntid, og også i en varm tid og en kald tid. Regntiden varer fra november og ut april. I regntiden fylles alle bekker og tørre elveleier slik at fremkommeligheten blir langt vanskeligere enn i tørketiden. Veinettet er som ellers i mange afrikanske land meget dårlig utbygget. Derfor var det et poeng at grunnstøttnedleggelsen måtte skje før regntiden tar til nå i november 2011. Og byggingen av den nye SOS-barnebyen vil starte når regntiden er over i 2012. Dette er en type hensyn som vi ikke kjenner mye til i Norge.

Fattigdommen

Å snakke om fattigdom i Norge og i Malawi er som å sammenlikne to forskjellige verdener. Vi skal ikke underverdure norsk fattigdom. Men den er av en helt annen karakter enn i Malawi hvor størstedelen av befolkningen har en inntekt på mindre enn én US-dollar om dagen. Selv om klimaet kan virke gunstig for frodne nordboere, er det utrolig vanskelig å livnære seg, skaffe seg mat, klær, hus og brensel med en slik inntekt. Dette skaper en ulykkelig dominoeffekt på de fleste livsområder. Feilernæring og underernæring er ikke unntaket, men det vanlige. Med ensidig

Malawis areal er på om lag 120 tusen kvadratkilometer, altså noe mindre enn en tredjedel av Norges flateinnhold. Fasongen på de to landene er ganske like, nemlig lange og smale. Hele 20 prosent

av arealet er vann, ikke minst gjennom den store og lange Lake Malawi. Lake Malawi eller Malawisjøen er den tredje største innsjøen på det afrikanske kontinentet – i «den store sprekken» som går gjennom hele landet fra nord til sør. Når

Malawi – et land med mange muligheter og mange utfordringer. . .

Malawi er et av Afrikas tetteste land. Det har en befolkning på om lag 15 millioner, hvorav minst en halv million er hiv/aidssyke. Denne voldsomme mengden foreldreløse er et resultat av at hiv/aidssykdommen har rammet landet selvstendig etter mange års kolonistyre under britene. Koloniale språk er engelsk. Alle kolonimaktene brukte koloniene sine til å utnytte dem. Malawi var et land hvor engelskmennene dyrket kaffe og te. Her kan man jo finne et latinske ord for jordeiendom. Derfor har ikke de gamle koloniene etter egne behov.

Kosthold hvor mais i ulike former er hovedingrediensen, blir betegnelsen oligotrofi en vanlig beskrivelse på landets ernæringstilstand. Kostholdet er næringsfattig og ensidig.

Dermed blir det også vanskelig å skaffe seg de øvrige livsnødvendigheter. I regntiden er det behov både for tak over hodet og klær på kroppen. Begge deler er ettertraktede minimumsgoder.

Å skaffe seg lønnet arbeid med en lønn man kan leve av, er for de fleste en ønskedrøm som aldri går i oppfyllelse.

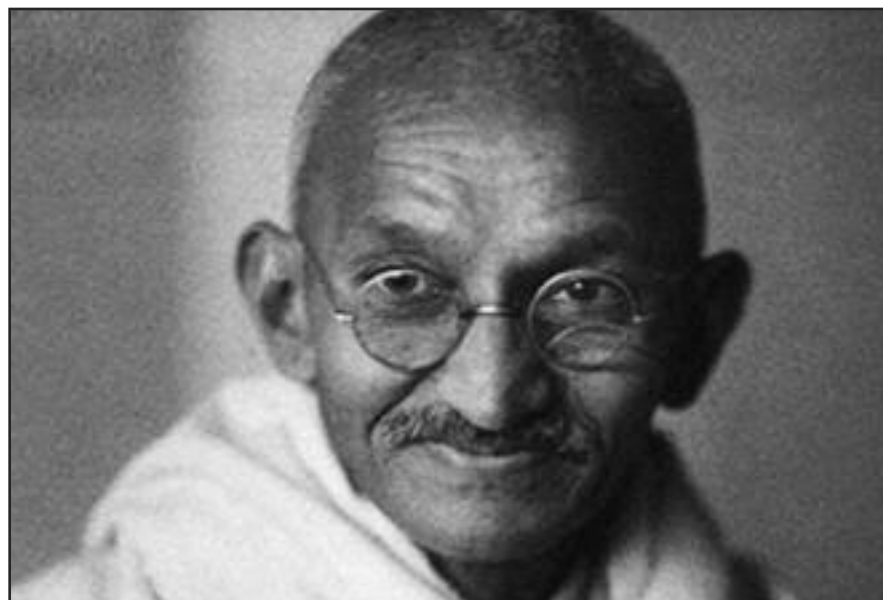
Befolkningen

Malawi er et av Afrikas tetteste befolkede land. Befolkningen hører til i forskjellige stammer og befolkningsgrupper. Men det er få stammekonflikter i landet slik vi finner i mange andre afrikanske land. Nå når landet har vært selvstendig i nærmere femti år, vokser det langsomt frem en malawisk nasjonalbevissthet. I tillegg til de afrikanske stammer som bor i landet og utgjør den overveldende majoritet, finnes det også europeere og asiater. Europeerne er i hovedsak briter og portugisere. Storbritannia og Portugal er jo gamle koloniland som har styrt mye av de afrikanske koloniene gjennom flere hundre år. Det er også mange indiere i Malawi. Det var jo en ganske stor immigrasjon fra India til Afrika på slutten av 1800- og begynnelsen av 1900-tallet hvor den meste kjente var Mohandas Gandhi (1869-1948), Indias store frihetshelt og filosof.

Næringsgrunnlag

Landet har naturgitte forutsetninger som landbruksland. Det er da også landbruk folk i betydelig grad lever av. Men med en tettboende befolkning, blir det mange små åkerlapper hvor det dyrkes mais. Denne ensidige landbruksdriften skyldes både gamle tradisjoner, men også at mais kan høstes flere ganger om året. Et mer selvstendig og differensiert landbruk krever større arealer, kapital og kunnskap. Disse tre faktorene er i stor utstrekning fraværende. Dermed får man et dag-til-dag-landbruk hvor det overordnede mål er å skaffe mat til neste dag. De mer langsiktige perspektivene forsvinner. Den ensidige driften utarmer jorda. På grunn av fattigdom har man ingen mulighet for skikkelig gjødsling.

Det finnes en del plantasjer for te, kaffe og sukker. Disse drives i betydelig grad på industriell basis. Det skaffer levebrød til dem som arbeider

der, men det er så langt et mindretall. Arbeidsvilkårene i plantasjene avspeiler selvfølgelig hvilket land man er i når det gjelder arbeidstid, sikkerhet og faglige rettigheter.

Som over alt i Afrika er det en rekke mineralforekomster, men disse er i liten utstrekning industrielt utnyttet.

Barna som kommer til å vokse opp i SOS-barnebyen vil i tillegg til et godt liv, få med seg en utdannelse som vil sette dem i stand til å være med på å forme det moderne Malawi. Disse kunnskapene vil komme godt med når landets fremtidige næringspolitikk skal strekkes opp.

Helsestell

Et helsestell etter norsk eller europeisk standard eksisterer ganske enkelt ikke. Blir man alvorlig syk, må man ut av landet. Og det gjelder selvfølgelig bare for dem som har råd til det. Det finnes heller ikke særlig mange helsearbeidere. Derfor er det en rekke organisasjoner som arbeider for å starte opp utdanning av helsearbeidere. Norge har engasjert seg for å bygge opp en sykepleierskole i landet. Men igjen står man overfor den utfordring at helsearbeid må også ha rammer å arbeide i for å bli effektivt. Helsestasjoner og sykehus er noe av infrastrukturen som må bygges for å få et effektivt helsevesen.

Sykdommer spres på en rekke måter, blant annet ved at det ikke finnes rene vannkilder og sanitærsystemer. Et sted mellom en fjerdedel og halvparten av befolkningen har ikke tilgang til rent vann. Den sikreste måte å skaffe seg rent vann på, er ved å kjøpe flaskevann. Men det koster penger, og penger har man ikke til å bruke på vann.

I den kommende SOS-barnebyen vil det blir etablert et omfattende system med forebyggende helsearbeid, som vil få ringvirkninger i hele lokalmiljøet hvor barnebyen ligger. I tillegg til at barnebyen vil gi et helsetilbud av høy kvalitet, vil også helsekunnskapene spres omkring i Ngabu. Kunnskap om å forebygge sykdom er noe av det viktigste som kan gis til et land med et ikke-eksisterende helsestell.

Utdanning

Landet har på papiret et ganske ordinært utdanningssystem slik vi finner det over hele verden. Tredelingen grunnskole, videregående skole og høyere utdanning er hovedmønsteret. Men systemet hjelper så lite når det er få lærere, lite penger og enda færre skolebygninger.

En annen utfordring er holdning til utdanning og gamle kulturelle mønstre. Jenter gifter seg tidlig og faller ut av utdanningssystemet på grunn av familiære plikter. Å skaffe seg utdanning er langt mer enn muligheter. Tradisjonene om hva unge mennesker skal gjøre blir ikke forandret over natten. I et land med stor fattigdom kan det være bedre å ha ungdommen hjemme for å gjete buskap og å dyrke jorden enn å satse på utdanning

som skal gi gevinst en gang i fremtiden.

Også her kommer SOS-barnebyen inn som et viktig korrektiv og et forbilde. Barnebyene er kjent for å gi sine barn en skikkelig utdanning ut fra evner og anlegg.

Den systematiske opplæring og utdanning skjer allerede i barnehagene og fortsetter gjennom hele skoleverket. De fleste barnebybarna går faktisk atskillig mer skolert ut i voksenlivet enn andre barn i samfunnet.

Konstitusjon og styringssett

Malawi ble erklært som selvstendig republikk i 1964, og fra 1994 ble det en flerpartistat. Styresettet er bygget opp mer etter amerikansk mønster med en

president som både er statsoverhode og regjeringssjef. Parlamentet er i prinsippet et tokammersystem slik vi finner det i USA, men systemet virker ikke alltid. Her må man igjen huske at landet er fattig og uten langvarig opptrening i demokrati. Den store utfordringen er å skaffe ressurser til å bygge landet opp fra situasjonen det er i i dag som et av verdens fattigste land. Men landet har liten kriminalitet, få etniske konflikter og menneskene du møter på din vei er strevsomme og blide.

Å bidra med å bygge en SOS-barneby i landet er å tenne et lys i mørke og å gi håp og hjelp til et stort lokalmiljø. Her trengs hver krone, og hver krone kommer til å bli brukt på en forsvarlig måte. *Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs*

– Hadde du ventet deg et nytt Ordenshus så fort i denne regionen?

Ja, det er stor aktivitet i området, så derfor er det heller ikke overraskende at de har fått til dette. Og når det er sagt må vi jo si at det er mer enn gledelig at vi også nå har fått en ny og livskraftig Rebekkaloge i dette området mellom Strømmen og Hamar.

– Er ikke dette en av de regionene utenfor Oslo som nå vokser hurtigst med hensyn til folketallet?

Vi vet at alle prognoser peker på at dette er et av, eller kanskje det området i Norge med den hurtigst voksende befolkning. Skal Ordenen være der folk bor, er dette en meget løfterik utvikling.

– Nå har dette Ordenshuset en Rebekkaloge og en Odd Fellow loge. Har du noen synspunkter på hvor fort det kan komme nye loger i dette området?

Nå må vi først se an veksten i den nye Rebekkalogen nr. 127 Smaragden. Skal jeg dømme etter antall besøkende på det første informasjonsmøtet som er avholdt nå i september, ser det svært lyst ut. I den lille logen kom det 7-8 gjester. I tillegg var det etter det jeg ble fortalt flere gjester som var forhindret fra å komme denne kvelden. Det kan jo i løpet av noen år bli et spørsmål om huset skal utvides eller det skal etableres en loge til.

– Ser du noen spesielle utfordringer for dannelse av nye Ordensenheter i et område hvor alt er såvidt nytt?

Det blir spesielt viktig med god oppfølging i rituell arbeid og bevaring av Ordenens særegenhet. Mange godt etablerte Rebekkasøstre blir viktige medspillere i så henseende. Mitt inntrykk er at det ofte er yngre loger og yngre søstre som er mest bevisste på dette med egenarten. Kanskje er det slik fordi de ikke tar egenarten for gitt, men arbeider mer for å få tak i den.

– Selv om Ullensaker har vært bebodd i mer enn 6 000 år, rekrutteres vel Ordensmedlemmene fra de nyinnflyttede grupper av innbyggere. Disse har nødvendigvis ikke rot verken i distriktet, i de gamle næringer eller i noen Ordenstradisjon. Krever dette noen spesielle tiltak?

Området er jo fullt av historie både fra oldtiden og ikke minst fra det nye Norge med Eidsvoldbygningen og Grundloven fra 1814. Dette gir oss muligheter til at logene våre kan holde en høy kulturell og historisk bevissthet. Navnet på den nye Rebekkalogen – Smaragden – er jo nettopp et eksempel på at man forteller om nord-Europas eneste smaragdgruve som lå nettopp i dette området. Vi er jo en verdibærende orden, og med det

Nytt Ordenshus –

DSS Elna Kjær Meyer

Foto: Jon Esben Johnsen

4. juni 2011 innviet Stor Sire Morten Buan et nytt Ordenshus på Dal i Akershus fylke. Området kalles vanligvis Øvre Romerike og ligger i Ullensaker kommune. For noen år siden ble det første Ordenshuset i denne regionen innviet. Men det viste seg å bli for lite og uten nødvendige ekspansjonsmuligheter. Det nye Ordenshuset har et betydelig potensial for utvidelser, og det ligger i et av de sterkeste vekstområdene i landet. De Tre Kjedeled har bedt de to Distrikt Stor Sirene å se nærmere på hvilke muligheter denne nye tilveksten av moderne og tidsmessige Ordenshus har å si for Ordenens muligheter i fremtiden.

følger det både estetikk, kultur og historie.

– Hva gleder du deg mest over ved den ekspansjon og det Ordenshuset som nå vokser frem på Øvre Romerike?

Det som virkelig gleder meg mest er det store engasjement fra søstrene. Det

smitter ofte til nye medlemmer. Engasjement er alltid positivt smittsomt. Søstrene og embedskollegiet er opptatt av å gjøre ting riktig. Og, ikke minst, merker og aner man fort den inkluderende og positive stemningen på ettermøtene! Her vil mange verdisøkende mennesker etter hvert finne sine kilder.

nye muligheter

DSS Per Arild Nesje

Foto: Jon Esben Johnsen

– Hadde du ventet deg et nytt Ordenshus så fort i denne regionen?

Ja. Loge Raumar har i lengre tid slitt med et uhensiktsmessig og tungdrevet Ordenshus som de har leid på Sand ved Jessheim og logen har vært på utkikk etter et nytt bygg. Jeg ble derfor ikke overrasket når den «harde kjernen» av brødre i logen fortalte at de nå hadde et mulig prospekt på hånden og at finansieringsmodellen var i boks. Etter godkjenning av Stor Sire og en intens dugnadstid står nå bygget der og vitner om den kompetanse og «stå-på»-vilje som vi finner i mange av våre loger.

– Er ikke dette en av de regionene utenfor Oslo som nå vokser hurtigst med hensyn til folketallet?

Dette området er attraktivt for familier som har sin arbeidsplass på Gardermoen, i Oslo eller i forstedene på nordøst siden

av Oslo. Det er derfor mye boligbygging i området og dette gir selvfølgelig et potensial for nye søstre og brødre i vår Orden. Og da snakker jeg ikke bare om innvielser, men det åpner muligheter for medlemmer som flytter til regionen.

– Nå har dette Ordenshuset en Rebekkaloge og en Odd Fellow loge. Har du noen synspunkter på hvor fort det kan komme nye loger i dette området?

Begge disse logene har så langt relativt få medlemmer. Jeg tror nok at det vil gå relativt lang tid før de når en slik størrelse at de kan knoppskyte. Det er imidlertid ikke urealistisk å tro at vi kan få en ny broderforening og dermed etablering av ennå en ny loge i løpet av noen år i den østre del av distriktet, men hvor den vil ha sitt sete tør jeg ikke spekulere i.

– Ser du noen spesielle utfordringer for dannelse av nye Ordensenheter i et område hvor alt er såvidt nytt?

Det at disse boområdene er såpass nye ser jeg ikke som noe stort problem. Det kan være noen effekter med unge mennesker med stor byrde på ferdigstilling av hus og barnepass. På opp-siden kan det være at de har få andre aktiviteter og at de derfor nettopp søker en aktivitet i sitt lokalsamfunn.

– Selv om Ullensaker har vært bebodd i mer enn 6 000 år, rekrutteres vel Ordensmedlemmene fra de nyinnflyttede grupper av innbyggere. Disse har nødvendigvis ikke rot verken i distriktet, i de gamle næringer eller i noen Ordenstradisjon. Krever dette noen spesielle tiltak?

Nei, ikke nye tiltak. Men dette er jo det positive med knoppskyting, at det gir liv også til det allerede eksisterende. Det er faktisk slik som Bjørnstjerne Bjørnson sa at «Når den nye vin blomstrer, gjærer det i den gamle!»

– Hva gleder du deg mest over ved den ekspansjon og det Ordenshuset som nå vokser frem på Øvre Romerike?

Det er godt å se at Loge Raumar nå har fått sitt hjem, som de er stolte av og som de gjerne vil vise oss andre. Dette er jeg sikker på vil gi en svært positiv effekt på rekrutteringen i logen. Det blir spennende å følge dem i de neste årene og se hvor fort de virkelig klarer å vokse.

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

Odd Fellow Ordenens formål:

Å utbre Vennskapets, Kjærlighetens og Sannhetens grunnprinsipper blant menneskene, å undervise dem i kjærlighet til Gud og deres neste, og lære dem at ord ikke er nok, men at disse lærdommer må omsettes i handling for at hver enkelt etter evne kan bidra til menneskenes forbedring og fullkommengjørelse er Odd Fellow Ordenens formål.

Storembedsmannsmøtet

Det andre Storembedsmannsmøtet i denne Storlogeperioden gikk av stabelen fra 28. til 30. oktober i år. Møtet har en rekke faste innslag som blant annet den rituelle åpning og avslutning, noe som preger hele møtets gjennomføring. Men det er jo ikke de faste innslagene som man lett refererer, men de nye. Denne gang kunne alle også se tilbake på stiftelsen 18. juni 2011 av Norsk Odd Fellow Akademi. Det er jo en sjelden, historisk begivenhet. Og ringvirkningene av det historiske seminaret for landets nye HM/HP, fra 17. til 19. juni 2011, er noe man vil merke lenge. Denne gangen var det starten på Landssaken 2011-2013 som preget møtets første dag.

Leif Arne Midtbø er ny Distrikt Stor Sire i Distrikt 16

Da Eks DSS Bjarte Husevåg måtte trekke seg fra sitt embete på grunn av sykdom, ble Leif Arne Midtbø utnevnt i hans sted. Leif Arne Midtbø ble presentert og ønsket velkommen til Storembedsmannsmøtet av Stor Sire Morten Buan.

Landssaken 2011-2013

Alle sider ved den nye Landssaken ble belyst med klarhet og innsikt. Generalsekretær i SOS-barnebyer, Svein Grønner, gav deltakerne en grunnleggende og grundig innføring i hva SOS-barnebyer er, en historisk innføring, og en grundig gjennomgang av hvilke strategier organisasjonen arbeider etter i dag for å bli mest mulig effektiv i sitt arbeid for vanskeligstilte barn over hele verden. Deretter ble prosjektlederen som skal løse hele barnebyprosjektet igjennom presentert. Hennes navn er Kate Bergersen. Og Hans Emil Ratvik som alle kjenner fra det forrige prosjektet i San Vicente, viste også sin sanne glød for dette prosjektet som nå skal realiseres i Ngabu i Malawi. Gjennom hele møtet ble det i form av informasjon, appeller, etiske betraktninger tegnet et bilde av et prosjekt som ikke bare er ønskelig, men som vil dekke en betydelig trengende befolkning. Fra Ordenens side er det Stor Sekretær Steinar Jansen som vil lede prosjektgruppen og Eks OM Helga Nabben som vil stå for mye av det daglige arbeid sammen med hundrevis av frivillige med arbeidere knyttet til våre nærmere nærmere 280 loger.

De sosiale medier

Ordenens webmaster, Kjell Bakken, orienterte forsamlingen om hvordan de sosiale medier i økende grad også nyttiggjøres av vår Orden. En ting er det som skjer i den daglige omgang på nettet med Internett og mail. Men hele vår Ordens virksomhet når det gjelder doku-

Distrikt Stor Sire Leif Arne Midtbø

t 2011

menter, protokoller, saksinnlegg, referater er nå å finne på nettet. Det samme gjelder debatter og grupper som oppstår på Facebook, Twitter og LinkedIn for å nevne noen av de toneangivende. Oppslagsverk som Wikipedia i alle varianter er i ferd med å utkonkurrere de tradisjonelle leksika, i alle fall når det gjelder den daglige bruk.

Ordenens grafiske profil

Odd Fellow Ordenen har hatt en noe uryddig grafisk profil. Ordenens heraldiker, bror Tom Strandberg, arbeider nå med å legge siste hånd på verket når det gjelder å få en ensartet og estetisk høyverdig, grafisk profil. Det skal sees igjen i alle dokumenter og publikasjoner som Odd Fellow Ordenen utgir.

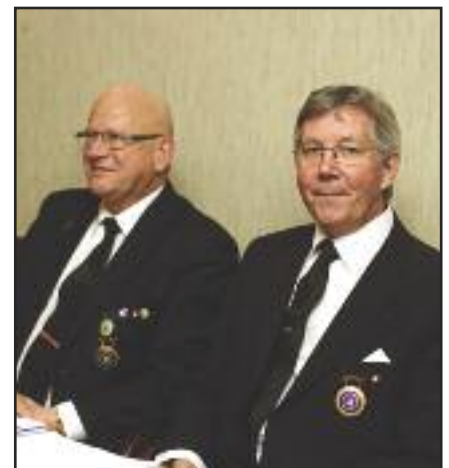
Logesalens symbolikk og utforming

Det har aldri eksistert en samlet oversikt om hvordan våre logesaler skal forstås og utstyres. Når man har gjort slike ting tidligere, har man mer fulgt tradisjoner og overleveringer og kopieringer. Eks Deputert Stor Sire Britta Almaas fremla for forsamlingen et nytt utarbeidet dokument som for det første beskriver hvordan salen prinsipielt skal forstås, og hvordan den skal innredes. Deretter følger en avdeling med notehenvvisninger hvor leserne blir ført inn i de historiske kilder som danner grunnlag for forståelsen av logesalen, symbolikken og utformningen. Distrikt Stor Sirene skal være høringsinstans for dette dokumentet som skal trykkes og bli veiledende når alle kommentarer er kommet på plass og blitt inkorporert i dokumentet.

Kunnskapsløftet

Nevnd for kunnskapsløftet med SDSS Randulf Meyer i spissen orienterte om nevndens arbeid, spesielt det som er gjort til nå med å heve Leirinstusjonens kunnskapsnivå. Nå foreligger Utviklingsprogram for leire, introduksjonsprogrammet «Et Ørkenliv», og alle Hovedmatriarker, Hovedpatriarker og Distrikt Stor Sirer har fått presentert og gjennomgått det nye opplegg og utstyr som skal gjøre leirslagningene til en ny og annerledes opplevelse.

Nevnd for kunnskapsløftet skal nå ta

for seg en rekke andre sider av vår Orden som trenger oppgradering, refleksjon og nyorientering.

«Å spille hverandre sterke!»

Stor Sire Morten Buan brukte også i dette møtet anledning til å understreke at alle Storembedsmenn – ja alle embedsmenn og Ordensmedlemmer – bør trekke i samme retning. Han formulerte seg omtrent slik: «Jeg skal spille dere sterke og jeg vil stå bak dere i det dere gjør. Og dere kan spille meg sterk. Det er sammen i arbeid at vi løfter Ordenen inn i frem-

tiden!»

Møtet var en serie av inspirasjoner, av utfordringer og refleksjoner som kommer alle medlemmer til gode.

Hvis vi alle spiller hverandre sterke, vil mange oppleve hva Odd Fellow Ordenen virkelig er, nemlig en bærer av sentrale og varige verdier.

*Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs
Foto: Jon Esben Johnsen*

Siste ledd til loge

Loge nr. 152 Fjære

Tekst: Jarle Christiansen

Lørdag 15. oktober 2011 var en stor dag for Distrikt 22 Aust-Agder og Odd Fellow Ordenen i Grimstad. Da ble den Loge nr. 152 Fjære instituert i nærvær av nærmere 90 brødre og gjester. Seremonien ble ledet med sikkerhet og verdighet av Stor Sire Morten Buan. Grimstad har med loge nr. 152 Fjære fått sin andre Odd Fellow loge. Fra før har byen Odd Fellow loge nr. 98 Henrik Ibsen som ble instituert i 1979, og Rebekkaloge nr. 104 Måken instituert i 1996. Grimstad nærmer seg Storlogens mål om at 1% av befolkningen er Ordensmedlemmer. Det er vi stolte av, og vil vi gjøre vårt for å prege byen og livet der med Odd Fellow Ordenens verdier.

Det hele startet i 2008 med at daværende DSS Jan A. Nilsen og Distriktsrådet sendte ut et brev til alle logene i Distrikt 22 Aust-Agder med innspill om mulighetene for knoppskyting. Siste knoppskyting skjedde i 1999 med loge nr. 135 Mærdø i Arendal.

To brødre, Jarle Christiansen og Tom S. Rud tok utfordringen og loddet stemningen blant brødrene i distriktets største loge, nr. 98 Henrik Ibsen. Raskt ble det konstatert at flere av brødrene synes at dette var en spennende tanke. Vinteren 2009 ble det avholdt et informasjonsmøte i sakens anledning og det tegnet seg

gradvis elleve brødre som ville være med å starte en ny broderforening. Søknaden ble sendt og 12. oktober 2009 ble Grimstad Broderforening (GBF) instituert av DSS Jan A. Nilsen med følgende styre: formann Jarle Christiansen, varaformann Tom S. Rud, sekretær Sven M. Løvik, kasserer Tore Wickstrøm og arkivar Steinar Simonsen.

I broderforeningstiden ble det satset på medlemsutvikling, økonomi og sosialt samvær for å styrke foreningen og samholdet mellom foreningens brødre. Gradvis nådde foreningen opp til de 30 medlemmer som er en sedvanlig nedre grense for å starte en ny loge. Den siste bror ble tatt opp i Ordenen 3. oktober 2011. Økonomien ble sikret gjennom en halvårlig kontingent og utlodning/festligheter som gav god avkastning til kassen. I tillegg ble det ved broderforeningens

instituering overrakt gode pengegaver fra øvrige loger og leiren i distriktet.

Den korte veien fremover

Det ble avholdt ett møte i måneden og brødrene valgte mandag som møtedag. På møtene ble den gradvise fremgangen til foreningen tatt opp på møtene i salen. Det var stort engasjement blant brødrene, særlig til valg av navn og segl. Navnet er jo alltid noe som påkaller både interesse og følelser. I Aust-Agder er vi jo vant med historiske navn, ikke minst forfatternavn. Både Gabriel Scott og Henrik Ibsen har sin klare plass i litteraturhistorien. Og Ibsens berømte dikt fra 1861 er med i navnerækken, nemlig Terje Vigen. Og Terje Vigen hører jo hjemme i Fjære hvor Ibsen formulerer seg slik om

kjeden

Terjes død: «Ved Fjære kirke jeg så en grav, den lå på en vejrhard plett.» Og logens seil ble en vakker båtbaug som klart kan vise til vårt livs seilas.

Ettermøtene ble det sosiale treffpunktet mellom brødrene og her myldret tanker og ideer rundt praktiske saker for den nye logen. Det ble avholdt flere interessante foredrag under foreningstiden og samholdet mellom brødrene ble merkbart bedre i løpet av disse to årene.

Forberedelsene til selve institueringen og den påfølgende festmiddagen ble innledet i mai og intensiverte seg mot selve dagen 15. oktober. Alle disse forberedelsene har vært en god læringseffekt for logistikk og etikette for den nye logen.

Institueringen

Lørdagen startet med at Stor Sekretær

Steinar Jansen foretok utlevering av diverse bøker og dokumenter som en ny loge trenger og skal ha. Deretter strømmet gjester og egne brødre til logehuset for å overvære den høytidelige seremoni. Stor Sire Morten Buan foretok institueringen av loge nr. 152 Fjære med tilhørende overlevering av fribrevet til chartermedlemmene. Bror Steinar Simonsen mottok fribrevet på vegne av chartermedlemmene. Deretter foretok Deputert Stor Sire Per-Arne Vidnes installasjon av logens første embedsmenn.

Logesalens var fylt til trengsel med installerende embedsmenn, av den nye loges brødre og av gjestende brødre.

Det vakre taffel og de mange gode ord

Rammen om instituering og installasjon er mer eller mindre gitt. Så skulle vi finne en ramme for taffelet og åpningsfest for den nye loge. Stort bedre sted enn det nyrestaurerte Strand hotell i Fevik kan vanskelig tenkes der det ligger mellom Grimstad og Arendal. Hotelllets romslighet gjorde at nærmere 130 mennesker kunne bekkes rundt festbordet til en kulinarisk opplevelse, med taler, kunstnerisk opptreden og det hele i en komposisjon som gjør at alle deltakerne vil kunne se på denne festlige starten med glede og takknemlighet.

Odd Fellow Ordenens Magasin

Di små a

Det va bare ei vega igjen te julaftå, og 'u Johanna og 'an Broremann holdt på å pakk inn jula-presangane. Di sang mens di gjorde det, for ingen ting e så godt te pakk inn itte så ei goe gammale julasang. Ikje noge lage så fine brettar på pappere så «Deilig er jorden», og aldrig bler sløyfene så flåtte så når du knytte di te tonane fra «Her kommer dine arme små». Pakkane va ikje store, og det så va inni di var ikje dyrt, men både 'u Johanna og 'an Broremann sang så det sko vera pelskåber og mansjettknappar av gull di pakte inn. Han Broremann sang høgast, for ennå e 'an så liden at, at for han e det å synga ein slags mosjon, Jamgoe med å løyba rundt nullen elle hålda tikken med di store guttane. Han sang så det jomte. Der va rå å hørre 'an va i fine form. Plutselig stopt 'n på så gronnes på 'u Johanna, og 'u Johanna så kjenne blikke, var med ein gong klar øve at hu kunne forbereda seg på å besvara vanskelige spørsmål.

– Kaffor e det bare di små armana så komme i stall at gå? spørt 'an Broremann.

Hu Johanna så ikje va rektig med nodene, klidde seg på leggen, noge så gjør svert godt på tenkingå.

– Bare di små armane? Sa 'u for å vinna tid.

– Ja nettopp di små armane.

Han Broremann hørtes utålmodige du.

armane

– Med sang jo nettopp «her kommer dine arme små».

Hu Johanna klidde seg på leggen igjen. Sverte lenge denne gongen.

– Arm betyr fattige, sa 'u då kløingå begynde å virka på fantasien.

– Nå lyge du godt.

Han Broremann senda 'na et sint blikk.

– Du lyge så det renne or deg.

Arm e arm, og hvis du kan få ein arm te ble de sama så fattige, så borde du gje ud ei nye lesebog for folkeskulen.

Der blei ei sver kløing på leggen igjen. Denne gongen så lenge at 'an Broremann fekk ti te gå udpå kjykken og finne seg ei sjeva. De va akkorat det posterommet hu Johanna trengde, for då an Broremann kom inn igjen, va fantasien i fudle beredskap.

– Nå ska du komme og sedda deg med siå av meg, sa 'u Johanna, - for nå vett eg koss det e. Nå ska du få hørre om de små armane.

– Ein arm e alså ikkje det sama så fattige? Sa 'an Broremann.

– Kan sjynna 'an kje det.

Hu Johanna slo du med hândå.

– Ein arm e ein arm, akkorat så ein fod e ein fod, og de armane så der står om i julasangen e armane te nogen små ongar så ska fortella deg om nå.

– Du e vel aldrig ude på lyging igjen? Han Broremann sende 'na et mistenksomt blikk.

– Hvis eg lyge nå, så 'u Johanna, - så ska eg stå på hendene

ytterst på tage på det nya hotelle.

– Eg trur deg, sa 'an Broremann, og satte seg godt te rettes.

– For mange hondre år siden, begjynd 'u Johanna, – hendte det at der kom et lide baden te verå i ein stall i ein by i Jødelann. Dette badne va komt te verå for å hjelpa di så hadde det vondt, serligt di så hadde tong ting å slida på. Du veid å slida på tonge ting, røine på armane, Broremann. Bare prøv å trekk ei håndkjerra elle dra ei rolla. Det e tongt det.

Han Broremann var enige og sa ingenting.

– For at adle de så sleid på tonge ting sko ble glae, fortsatt 'u Johanna – kom der någen englar ner på jordå for å fortella om det litla badne i stallen, de så va komt te jordå for te hjelpa. Kem di møtte fortelde di at nå konne di slutta å slida på tonge ting. Det va kje nødvendig lenger. Det litla badne sko greia med di tonge tingå. De fleste bare lo av englane, serligt di med store og sterke armar.

– Et baden, sa de, koss ska et baden klara det me baske med?

Di viste englane musklene sine.

– Kjenn på de, sa di. – Det esånt så må te for å klara tonge ting. Det er noge aent enn et baden i ein stall.

Englane kjende på musklane.

– Skrøbelige greier, så di. – Badne i stallen e sterkare. Då blei di med de store og sterke armane sinte og sa at englane konne grava seg opp i himmelen igjen, ellers sko di visa di ka kraftige muskler konne brugas te.

– Føyg englane opp i himmeln

igjen? spørt 'an Broremann.

– Kan sjyna di gjor kje det, sa 'u Johanna. – Englane e kje sånn. Di bler kje fornerma for det om någen brese seg med svære muskler. Istedenfor å fyga opp te himmelen, gjekk di rundt å vekte adle di små bådna i Jødelann, di så hadde tynne og små armar og sa at nå måtte de kle på seg, for ennå di hadde såve lenge, konne di kjenna koss de verkte i armane av ting di hadde balt med mens di lekte om dagen. – Bare fyll sjernå, sa englane, – og ikje ver redde, for me fyge omkring i nerhedå og passe på dokker.

– Ler oss ein sang fyst, sa ongame.

– De lettare å gå når me synge. Det e langt te Betlehem og beinå våres e liga så små så armane.

– Ja, dokker ska få ein sang, sa englanan og smilte. Syng denne: Her kommer dine arme små, o Jesus i din stall at gå. Opplys enhver i sjel og sinn at finne veien til dig inn.

– Fant ongame stallen? spørt 'an Broremann.

– Adle så har små armar, finne stallen, sa 'u Johanna.

– Det e bare di så e krye av di store musklene sine så går i totle-vase på veien.

Tekst: Ajax
Axel Jacobsen

Ajax-pseudonymet har stått under 700 epistler i Stavanger Aftenblad gjennom 45 år, Den første så tidlig som i 1934. Andreas Jacobsen ble født 6. februar 1909 i Vinkelgata, han bodde senere i bydelene Våland og Egenes. Han startet sin karriere som 16-åring i Det Stavangerske Dampskibsselskap, og avsluttet som personalsjef etter nær 50 år i samme firma. Andreas Jacobsen var medlem i Odd Fellow loge nr. 5 Vest-erlen, og var medlem i Leir Nr. 2 Varde. I Leiren var han organist i flere år, han har også forfattet Leirens sang. Han beskrives som en fredsæl og rolig bror. Se Eks DDSS Einar Hagas artikkel om Andreas Jacobsen i De Tre Kjedeledd nr. 1/2011.

Den største revisjon av Orde noen sinne

Odd Fellow Ordenen kom til Norge i 1898. Den gang brukte man den danske Storloges lovverk. Da vi fikk vår egen Storloge i 1920, kom også de første norske lovene. Den gang var det ti Odd Fellow loger, en leir, to Rebekkaloger og det samlede medlemstallet var omkring 6–700. I dag er medlemsantallet om lag 24 000 med omlag 330 Ordensenheter.

Det har i flere Storlogemøter vært etterlyst en omfattende revisjon av Ordenens lovverk. Slik det har utviklet seg fra 1920 er både struktur og en rekke bestemmelser foreldet. Til å lede dette arbeid har Stor Sire valgt Eks OM og Eks HP Jon Erik Holm. Holm er advokat av profesjon. I tillegg er en rekke personer i tillegg til Ordenskanselliet med i dette omfattende arbeid. De Tre Kjedeled har intervjuet Jon Erik Holm som den sentrale leder av dette arbeid.

– Hvor stort er behovet for en omfattende lovrevisjon nå?

Det kan ikke herske tvil om at det er behov for en omfattende lovrevisjon. Vi har lover som har blitt til i en tid hvor mye var annerledes. Lovene har blitt flikket på gjennom tidene, noen bestemmelser er endret og noen har kommet til etter som behov har meldt seg. Mye går på ren saksbehandling, noe som bør være unødvendig å lovfeste. Noen bestemmelser er uforståelige. Struktur og logisk oppbygging mangler ofte. Storlogeloven, logeloven og leirlovene er svært ulike. Språket har også behov for en modernisering. Alt i alt sier disse forhold at en revisjon måtte komme, og nå kommer den. Jeg regner med at alle vil merke at lovene blir lettere å finne frem i og dermed også å bruke.

– Følger dere noe bestemt system eller har dere noen forbilder i dette arbeidet? Vi har tatt utgangspunkt i at vi ønsker at det fortsatt skal være tre lover, nemlig Storlogelov, Logelov og Leirlov. Videre ønsker vi at det skal være lover som det er lett å finne frem i. Lovene er delt inn i kapitler hvor de enkelte lovbestemmelser i kapitlet

er nummerert fortløpende. Kapitelinndelingen er stort sett den samme i alle lovene, og de enkelte lovbestemmelser er plassert der hvor de naturlig hører hjemme. Vi fant ut at noen bestemmelser i f. eks. Logeloven manglet i Leirloven. Dette er rettet opp. Disse tre lovene våre skal jo brukes av mennesker uten bestemte juridiske forutsetninger. Derfor blir lovene nå så «brukervennlige» som det er mulig å få dem.

– Hva er de største utfordringene i dette å få et konsistent lovverk?

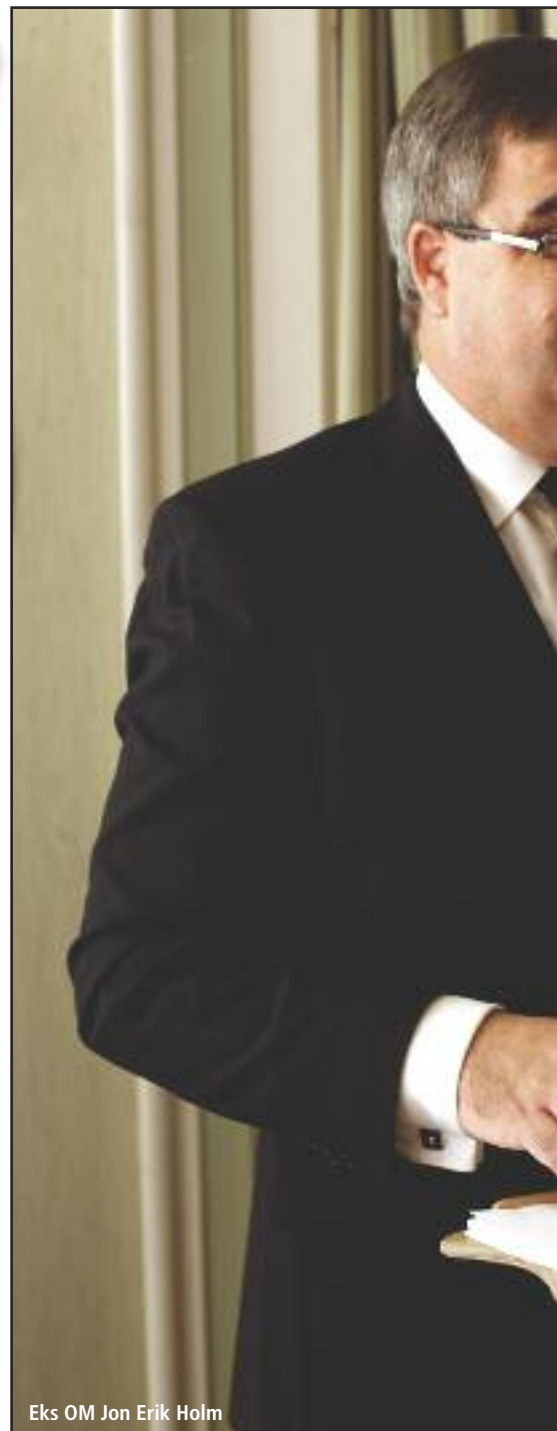
Den største utfordringen har nok vært at arbeidet har blitt mer omfattende enn jeg var oppmerksom på, og tidsplanen er stram. Poenget denne gangen er ikke bare å justere noen detaljer, men ta opp og vurdere absolutt alt. Da må vi se på alle bestemmelser og vurdere om de skal stå som de er, om de skal forandres, flyttes eller fjernes. Nettopp fordi lovverket er så sammensatt har vi brukt svært mye tid på dette sorterings- og systematiseringsarbeidet.

– Skal lovene si alt, eller kommer det et underliggende kommentarverk til lovene?

Det er meningen at lovene skal følges av forskrifter, og her vil det fremkomme av de aktuelle lovbestemmelser at det er gitt forskrifter. Det vil måtte vurderes hvorvidt vi skal gå over til å benytte betegnelsen forskrift i stedet for f. eks. nummererte sirkulærer og annet. I den offentlige forvaltningen finner vi jo et system for fortolkninger av lover. Da starter det med forarbeidene, så kommer selve lovteksten, deretter følger forskrifter og til slutt har vi rundskrivene. Det kan være klare pedagogiske grunner til å føle en slik systematikk. Det er jo ikke i valg av lovsystem vår Ordens særegenhet ligger. Derfor bør lovene våre være så lett forståelige og tilgjengelige som mulig.

– Hvordan tenker dere at behandlingene av denne saken skal være?

Planen er at vi skal ha et ferdig utkast som skal forelegges for den samlede lovnevnd i januar 2012. Deretter er det meningen at man i et Storlogemøte på skriftlig grunnlag i løpet av våren skal ta forslagene opp til behandling. Her blir utfordringen å fremlegge forslagene på en slik måte at det blir en forsvarlig saksbehandling, og slik at vi

Eks OM Jon Erik Holm

er forsikret om at Storlogemøtet lett kan sette seg inn i forslag til f. eks. vesentlige endringer. Følges dette mønsteret, vil vi ha en effektiv og moderne lovgivning i god tid før neste Storlogemøte.

– Har du hatt noen særlig glede av å arbeide med dette?

Jeg oppfatter arbeidet som omfattende og tidkrevende. Dette oppveies imidlertid av at jeg etter hvert får omfattende kunnskap

Ordenens lover

Foto: Jon Esben Johnsen

om Ordenens lover og selvsagt også kunnskap om praktiske og underliggende forhold. Og ikke minst har jeg fått anledning til å arbeide sammen med søstre og brødre med stor erfaring og kunnskap.

Det er jo alltid slik at man sitter igjen med en «merverdi» når man arbeider seriøst med noe som interesserer en.

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

Nytt fra Storlogen

Vi har revidert Sirkulære nr. 2A, 4, 7, 9, 27, 39, 41, 46 A, 46 B, 52. Sirkulærene finner dere på www.oddfellow.no under Adm.hjelp, nummererte sirkulærer. Vi ber spesielt om at Sirkulære nr. 52 leses nøye.

I forbindelse med Landssaken «Sammen for barn i Malawi», sendes alle bidrag til eget kontonummer: 1203 43 05313, som er fast gjennom hele ak-

sjonsperioden. Innbetalinger merkes med logens navn og nummer, uavhengig om de kommer fra logen samlet eller fra enkeltmedlemmer.

SOS-barnebyer har solsikkepins som de vil sende ut til alle loger som ønsker å benytte seg av denne inntektskilden. Inntektene fra pinssalget går uavkortet til «Sammen for barn i Malawi». Anbefalt pris per pin er kr. 100,-. Solsikkepinsene kan brukes på logeantrekket i hele landssakperioden.

Steinar Jansen
Stor Sekretær

Svanhild Sandem
Stor Sekretær

De tre filtre

I antikkens Hellas ble Sokrates av mange høyt aktet på grunn av sin visdom.

En dag kom en av hans bekjente løpende etter ham og ropte opphisset:

«Sokrates. Har du hørt hva jeg nettopp fikk vite om Diogenes?»

«Vent et øyeblikk», svarte Sokrates. «Før du forteller meg noe som helst vil jeg gjerne teste budskapet ditt. Det er kalt «De tre filters test.»

«Tre filtre?» sa den bekjente spørrende.

«Helt riktig» fortsatte Sokrates. «Før du forteller meg noe om Diogenes, så la oss bruke litt tid på å filtrere det du vil fortelle meg. Det første filteret kan vi kalle for Sannhet. Er du helt sikker på at det du vil fortelle meg er helt sant?»

«Nei» sa den bekjente, «men jeg fikk jo nettopp høre om det.»

«Greit» sa Sokrates, og fortsatte «så egentlig vet du ikke om det du vil fortelle er sant eller ikke?

Da kan vi gå til det neste filter. Det

kan vi kalle for Godhetsfilteret. Derfor blir mitt spørsmål til deg om det du vil fortelle meg om Diogenes tjener til noe godt eller ikke?»

«Nei, egentlig tvert om» svarte den bekjente.

Sokrates fortsatte så og sa: «Så det du vil fortelle meg om Diogenes kan være ondssinnet, og du er ikke engang sikker på at det er sant?»

Mannen skuttet seg litt og så brydd ut.

Sokrates fortsatte: «Vi kan jo gjennomføre hele testen og se hvordan det da går, for det er også et tredje filter, nemlig Nyttfilteret. Vil det du hadde tenkt å fortelle meg om Diogenes være til noen nytte, eksempelvis for meg?»

«Nei, egentlig ikke» svarte mannen.

«Hvis det du ville fortelle meg om Diogenes hverken var sant, av det gode eller nyttig, hvorfor vil du da fortelle det til meg eller til noen annen?» spurte Sokrates.

Mannen virket forvirret og skamfull, og mer ble det ikke sagt om hva Diogenes hadde gjort.

800 år gammel og ganske fornyende

Det er bare to kirkebygninger i Trondheim som står igjen fra middelalderen. Nidarosdomen er den ene, og den kjenner alle. Den andre ligger bare et par stenkast fra nasjonalhelligdommen og er kjent under navnet Vår Frue Kirke. Kirken ble bygget på begynnelsen av 1200-tallet og den har levd med i Trondheims historie, og ble etter hvert «gammel og mett av dage». Til 800-årsjubileet ble den kraftig renoveret og fikk også en helt ny bruk. Vår Frue kirke har gjennom hundreårene vært sognekirke. Men bosetningen forandres stadig. Sentrale byområder er ikke boområder som tidligere. Kirkens nye funksjon er å være «åpen og inkluderende» for alle som er interessert i å besøke den. Antallet besøkende ligger omkring 150 000 i året.

Det å komme inn i en bygning som er over åttehundre år gammel er ingen hverdagslig opplevelse. De fleste merker det og alle vet at her er historien faktisk til stede i murene. Kirken er jo en middelalderkirke med tykke murer. Det store rommet er rektangulært. Den delen du først kommer inn i fra ytterdøren er formet som en salong og kafé. Her er det bord og stoler og kjøkken med nødvendig utstyr for å lage og servere mat og drikke. Går du lengre inn i kirken kommer du til det sakrale rom. Benkene er plassert slik at det blir en stor samlingsplass før du kommer opp til selve koret. I koret står en voldsom altertavle som opprinnelig sto i Nidarosdomen. Altertavlen er 10 meter høy og har et vell av symboler. For

den som er symbolsk interessert har man her spennende timer foran seg. For Odd Fellows vil det være en rekke gjenkjennelige symboler. To er helt sentrale. Øverst i altertavlen finner man Det Altseende Øye, og på høyre side fru Caritas med to barn, et på armen og et ved hånden. Alle som har sett Thomas Wildeystatuen i Baltimore, ser den samme frue der, men i 1800-talls klesdrakt, og med de to foreldreløse barn.

Hvem kommer til Vår Fru Kirke?

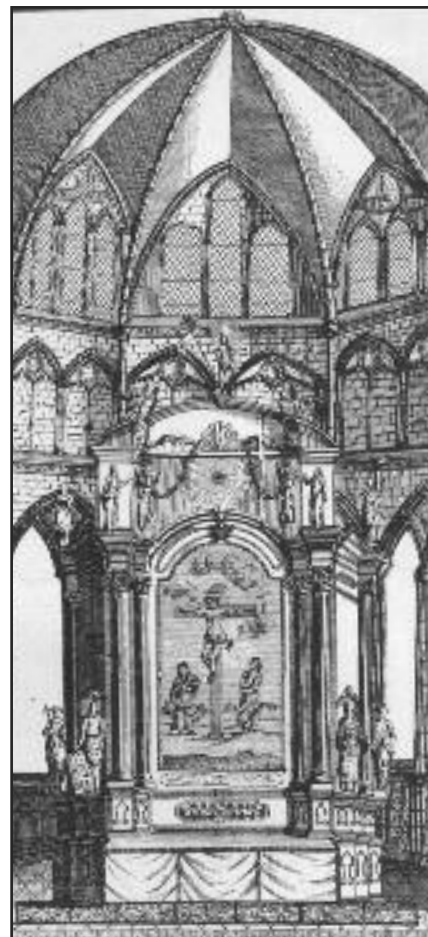
Da man startet arbeidet, var kirken åpen døgnet rundt og alle dager. Dette viste seg ikke som noen god løsning i bruk av ressursene. Nå er åpningstiden fra klokken åtte om morgenen til seks om kvelden

i ukedagene, og så er kirken døgnåpen i helgene.

Kirkens plassering sentralt i bybildet og like ved Olav Tryggvassonstatuen og torvet, gjør at det naturlig går en mengde mennesker fordi der hver dag. Kirkens Bymisjon som driver prosjektet har som målsetting å ha en åpen og inkluderende kirke. Og det er Vår Frue Kirke blitt. Kirkens historiske og kulturelle verdier gjør at en rekke mennesker besøker den på grunn av disse kvalitetene. Turister fra alle verdens hjørner kommer også på besøk for både å se kirken og hva den driver med. Og så er det byens innbyggere av alle slag og begrunnelser som stikker innom. Noen kommer én gang i livet, andre én gang i året, noen kommer hver måned og så er det noen som er der hver eneste dag. Her kommer fattige og rike, rusmisbrukere og avholdsfolk, unge og gamle, velklede og fillete, nyvaskede og de som ikke har sett vann og såpe på lenge. I appellen «Kom til meg dere som har tungt å bære» er det ikke sagt ett ord om hva som er byrden for den enkelte. Men byrdene er like mangfoldige som det finnes mennesker. Til dette ruvende prosjektet er det knyttet opp 500 frivillige som bruker sin tid til dette.

Vår Frue og Trondheimslogene

Odd Fellow Ordenen er verdibærende.

Altartavlen i Vor Frue kirke.

Den har sine grunnprinsipper knyttet til loge med Vennskap, Kjærlighet og Sannhet og til leiren med Tro, Håp og Barmhjertighet.

Og til disse føyes det seg naturlig de fire budord og formaningene om at ord ikke er nok.

I det konseptet som Vår Frue kirke nå representerer er det ikke ett av grunnprinsippene og budordene som ikke kan komme til anvendelse. Derfor har alle Trondheimslogene engasjert seg i en turnusordning om å være til stede som vertskap og samtalepartnere i kirken. Det serveres tusenvis av måltider og kaffekopper. Alt skal gjøres i stand, serveres, ryddes bort og vaskes opp. Rundt bordene og i benkene snakkes det på mange språk. Noen kommer for å snakke ut, andre søker råd og noen vil bare lytte og noen vil bare ha medmenneskelig kontakt.

I dette mangfoldet kan brødre og søstre få leve ut sitt Ordensbudskap, selv om det tilsynelatende ikke ser mer premissstøtt ut enn å fylle på kaffekanner, rydde et bord og å ta oppvasken.

Galt eller riktig fokus

Når det gjøres frivillig arbeid kommer det ofte opp en del merkelige reaksjoner.

Spørsmål og kommentarer som dette dukker opp:

- *Har du tid til dette da?*
- *Så snill du er!*
- *Dette hjelper vel ikke noe!*

Dette viser en ganske egosentrisk innfallsvinkel. Vi lever i et samfunn som i stigende grad spør om hvilken nytte en selv kan ha av å gjøre et arbeid.

Det er derimot en helt annen vinkling som trengs, nemlig spørsmålet: «What can I do for you?»

Den ikke-kalkulerte, men ofte den tilstedeværende effekt av frivillig arbeid er at utøveren sitter igjen med en type immaterielle gevinster. Man øker sine sosiale ferdigheter. Man får en dypere innsikt i andre menneskers livsvilkår. Man får stimulert sine empatiske evner. Eller sagt på en annen måte: Man blir et mer ekte medmenneske.

Ordenarbeidet i Vår Frue kirke er selvfølgelig svært verdifullt for brukerne av kirken. Uten den frivillige innsatsen kunne det ikke drives. Men den er også av gullkantet verdi for de søstre og brødre som er aktører. De praktiserer faktisk hver gang denne øvelsen som vi kaller «å bli bedre og mer menneskekjærlige». Mer meningsfullt Ordensarbeid skal du lete lenge etter.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

Hva skjer i Norsk Odd

Eks DSS og Sekretær for Norsk Odd Fellow Akademi Odd Gulbrandsen.

Fra den høytidelige installasjonen av Det Norske Odd Fellow Akademi.

Norsk Odd Fellow Akademi har en Sekretær som vil lede Akademiets daglige arbeid og som vil kjenne dets virksomhet bedre enn noen annen. Sekretæren er Eks DSS Odd Gulbrandsen fra Oppland. Som skolemann og mangeårig pedagog vet han svært mye om kunnskapsdannelse. Og nå skal han være med å dra denne viktige del av vår Ordens virksomhet fra planleggingsstadiet og over til å bli en operativ enhet. Hans første utfordring var å planlegge innvielsen av Norsk Odd Fellow Akademi – NOFA – 18. juni i år. Nå står utfordringene i kø fremover. De Tre Kjedeledd har stilt ham en del spørsmål for å belyse den prosessen som nå er i gang.

– Hvordan reagerte du på å få en forespørsel om et slikt verv, Odd Gulbrandsen?

Jeg ble selvfølgelig først ganske overrasket. Med noe så nytt som NOFA er det vel ingen av oss som sitter og venter på at vi skal bli trukket med, og slett ikke i en så sentral funksjon som å være Aka-

demiets Sekretær. Etter at jeg hadde fullført den andre perioden som DSS i 2005, regnet jeg med at det var det siste til-litsvervet jeg ville bli spurt om i Ordenen. Vi har mange dyktige mennesker å velge mellom i vår Orden. Derfor kom spørsmålet om å delta i oppbygning og drift av Akademiet uventet. Men når det

er sagt må jeg jo også si at både min interesse og nysgjerrighet ble vekket til live. Jeg har jo på eget grunnlag arbeidet med emner som hører inn under Akademiets virke, nemlig Ordenshistorien i Oppland og Gjøvik.

– Hva mener du om berettigelsen av og behovet for et Norsk Odd Fellow Akademi?

Norsk Odd Fellow Akademi kom ganske sent, men forhåpentlig godt. Jeg kjenner brødre som for mange år siden ville starte studiegruppe i sin loge. Nå er vi der at de kan gjøre dette innenfor Akademiets ramme og med en rekke like-sinnedes støtte. Studiegrupper kan starte opp, ikke bare innen en loge, men studiegrupper som har medlemmer fra flere loger. Vi har yngre medlemmer som ønsker fordypningssamtaler i de for-

Fellow Akademi?

iv Akademi.

Foto: Bjørn A. Johnsen

godkjent prosjekter har begynt å komme inn. I tillegg er arbeidet med å arrangere det første symposium i Trondheim kommet godt i gang. Vi må heller ikke glemme at Akademiet er på nett, og at sidene blir oppdatert så snart det er noe nytt.

Det som vil prege oss i lang tid er å nå ut til alle medlemmer med informasjon om hva Akademiet egentlig er. For mange er selve begrepet akademi noe ganske fjernt og fremmed. Vi håper at NOFA skal bli en daglig og levende kraft og inspirasjon i vårt Ordensarbeid. Får vi mange arbeidsgrupper i gang, vil dette løfte Ordensarbeidet og merkes i alle Ordensenheter.

– Hvordan arbeides det med å virkeliggjøre det første årlige symposiet i Trondheim i juni 2012?

Den lokale styringsgruppa i Trondheim har gjort et meget bra arbeid. Det meste av den tekniske delen av arrangementet er allerede på plass.

Når det gjelder innholdet i symposiet har vi fortsatt mye arbeid foran oss, men jeg er overbevist om at dette kommer til å bli et meget bra symposium.

Og så håper vi at mange Ordensmedlemmer er så nysgjerrige på og interessert i NOFA at de vil melde seg på til symposiet fra 8. til 10. juni 2012 i selveste stiftstaden og kroningsbyen.

– Hvordan tror du at Odd Fellow Ordenens medlemmer best vil merke at vi har fått et Odd Fellow Akademi?

Til nå har de fleste medlemmer lest om Akademiet i De Tre Kjedeled, men etter hvert vil det bli orienteringer i loger og leire. Det er først når studiegrupper begynner å virke, og de ferdige produkter blir utgitt, at våre medlemmer for fullt vil merke at Norsk Odd Fellow Akademi har kommet for å bli.

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

skjellige grader, som gir utvidet mening og innsikt. En slik fordypning i gradene går lengre og dypere enn vårt nåværende Utviklingsprogram. Dermed får alt vårt rituelle arbeid et enda bredere og dypere fundament å stå på.

Mye av vår historie er fortsatt ukjent. Arbeid med å grave dette frem kan nå skje i Akademiets regi. Og vi må ha planer for en strategisk lederutvikling slik at enda flere tør si ja og er skodd til å påta seg embeder i vår Orden.

Dette er oppgaver som etter hvert vil bli løst gjennom Akademiet.

Akademiets innsats har det vært behov for allerede i mange år. Så nå faller det hele som en moden og berikende frukt.

– Hvordan preger Akademiet ditt daglige virke?

Det kommer stort sett daglig inn e-post og forespørsler. Og i tillegg har jeg jevnlig kontakt med Akademiets preses, Stor Sire Morten Buan. Akademiet er derfor blitt en del av mine daglige rutiner. Jeg har merket at det skal ikke skje mye før en er på etterskudd. Og nå er vi jo i en oppbyggingsfase. Som Stor Sire Morten Buan sier om Akademiet: «Det er fortsatt mange tråder som skal knyttes.» Alle rutiner skal legges opp og alt er nytt. Etter hvert vil nok arbeidet forandre karakter, og da vet jeg mer om hvordan den daglige drift ser ut.

– Hvordan er Akademiets arbeid kommet i gang?

Medlemmene i Det Akademiske Råd er nå fordelt på de forskjellige institutter. Instituttene er nå klare til å begynne sitt arbeid, og de første søknader om å få

– Nei, det går ikke isbjørner rundt i gatene. . .

Det beste med turen var å treffe så mange flotte mennesker. Spesielt de amerikanske ungdommene som var i bussen sammen med oss norske. De var nysgjerrige på Norge og vi fortalte masse. Blant annet at det ikke gikk isbjørner rundt i gatene i Oslo. Vi holder kontakt med våre nye venner på facebook. De sjekker nå billettpriser for å komme hit til sommeren. Det kan bli kult. Anne Marit stråler som om de skulle komme i morgen. I bussen vår var det ungdommer fra flere amerikanske stater. Vi fikk best kontakt med de fra Maryland. Det var ordentlig trist å ta farvel den siste dagen, sier Anne Marit – litt trist i stemmen. Men ungdommene skulle oppleve mye før den dagen. Det hele startet for snart et år siden. Skolens elever ble invitert av Odd Fellow til å delta i en stillkonkurranse. De kunne velge mellom tre temaer:

- 1: Drøft FNs rolle som fredsbevarende organisasjon for å løse kriser og konfliktsituasjoner i ulike land
- 2: Beskriv og gi en vurdering av FNs humanitære arbeid
- 3: FNs arbeid for barn i nød. I hvor stor grad greier FN å ta vare på denne oppgaven?

Anne Marit valgte den første. Hennes stil ble valgt ut blant de fire beste. Så fulgte et intervju i Odd Fellow i Halden. Halvparten gikk på engelsk. – Det var OK for meg, jeg elsker det engelske

språket. Det beste arbeidet ble valgt, og i Halden var det Anne Marit som gikk til topps. De andre tre fikk en pengepremie på 500 kroner.

JENTER OG KLESKODER

Det er visstnok ikke bare bare. – Det som bekymret oss jentene mest var kleskoden, kunne Anne Marit fortelle. Ungdommene møttes i Oslo kvelden før avreise. – Hvor kort kan egentlig shortsen være? Kommer de til å be oss om å skifte hvis vi viser BH stroppen? Sånne dumme saker. Men Svanhild, reiselederen vår, forsikra oss om at det ikke kom til å bli noe problem, og at «kleskoden» egentlig ikke var så streng.

Anne Marit var spent på hvilke ungdommer hun skulle reise sammen med. – En gjeng med nerder? Er de imøtekommende? Tenk om jeg ikke kommer over ens med noen! Men alt ble bare fryd og gammen. Hva så med de mange man skulle møte i USA? Det viste seg også og bli gode relasjoner. Ja, førsteinntrykket ble topp. De så hyggelige ut alle sammen. Vi ble sittende sammen med noen amerikanske gutter (!) og snakke om forskjeller mellom Norge og USA. – Nei, det går ikke isbjørner i gaten hjemme i Norge. Det er ikke vinter hele året.

PASSET GODT PÅ

Turen startet fra Gardermoen grytidlig

lørdag den 26. juni. Reiseleder var Stor Sekretær Svanhild Sandem. Via Frankfurt satte de kurs for Philadelphia. Etter 16 timers tur landet de. – Åherregud vi er i USA liksom!!!!

Anne Marit delte rom med Anne Ma, Heidi Marie og amerikanske Hadlie. Fire jenter deler to senger. – Sengene hadde bare en dyne hver!! Hva er det for no? Man deler jo ikke dyne. . . hallo! Anne Marit flirer litt når hun tenker tilbake.

Neste dag var det tid for sightseeing i Pilly, som hun kaller Philadelphia. De lærte mye amerikansk historie. Morsomt det med tid forresten. USA er et ungt land, så kirker som ble bygd på 1800-tallet er for dem veldig gamle. Hos oss i Europa er de gamle kirkene tusen år gamle. Klokken tre på ettermiddagen satte bussene kurs for byen de hadde hørt så mye om – New York! Nå gledet de seg til neste dag hvor de kunne kjenne, se og lukte på byen.

Når man skal holde styr på 150 ungdommer må noen regler på plass. – Det var utrolig strengt! – Selv Svanhild ble overraska, sier Anne Marit. Vi fikk navneskilt med romnummer og gruppefarge. Vi fikk blå. Blå buss. Reiseleder med blå paraply. Hadde du sjekket inn på hotellet måtte du bli der. Punktum! – Men det var greit nok, forteller hun. Hun var i New York. Nemlig! Neste dag ventet FN-bygningen, Rockefeller Center og mye trasking i storbyens gater skulle det vise seg.

Anne Marit Hasle Heiaas går på Risum videregående skole som ligger kun et steinkast fra Halden Festning. Den blide idrettsjenta satt stor pris på reisen til Amerika i regi av Odd Fellow. Foto: Arne Glomdal

I tolv dager var elleve ungdommer på studiebesøk i USA og Canada i regi av Odd Fellow. Blant disse var 17 år gamle Anne Marit Hasle Heiaas fra Risum videregående skole i Halden. - Dette var interessant og morsomt! Skulle jeg få sjansen igjen vil jeg ta den med en gang, forteller hun entusiastisk. - Vi traff mange kule folk som vi har kontakt med på internett, facebook, skype og e-mail. Alt takket være Odd Fellow.

STANDING IN LINES

Den første dagen i New York beskriver Anne Marit som en «amazing day». FN-bygningen var en utrolig opplevelse. Ut-sikten fra Rockefeller Center kan ikke beskrives med ord. I stedet for buss ble det en del gåing. Det var annerledes å se byen fra den vinkelen. Køer var det over alt. – Jeg tror det er vanlig, enten man var i butikker, skulle ha mat eller fikk beskjeder, sto vi på linje. Eller så satt vi og ventet på neste del av programmet. Da rakk man å bli kjent med enda flere amerikanere. Vi lærte bort noen norske ord. Ikke alle egner seg på trykk.

De neste to dagene i verdensmetropolen besto av foredrag om barneflyktninger, barn i konflikter og barnesoldater. Besøk på Ground Zero, Liberty Island, Wall Street og Time Square. – UTROLIG!! forteller Anne Marit begeistret. – Det er så morsomt å besøke steder du har sett på film og tv, in real life! Det ble middag på Rosy's Garden og så endelig: Broadway Musical, og forestillingen Sister Act. – I ventetiden før kveldens musical ble jeg kjent med noen fra Oregon. Kule folk. Taylor, Parker og jeg grunnla vårt eget land: Noregon! – Broadway var en utrolig morsom opplevelse, mye sang og dans og det var gøy å se på!

Dagen etter, på vei nordover mot Canada, ble det lunsjstopp i byen Mexico i staten New York. Lunsjen ble sponset

av Rebekkah Lodge. Tacco skapte glade ansikter! Hotellet lå i utkanten av Ottawa – med basseng og bølgemaskin!

CANADA DAY

– Dagen ble varm, forteller Anne Marit. Prins William og hans kone Kate skulle komme. Det var masse folk, alle kledd i rødt og hvitt. –Jeg så dem ikke, men hørte kanonskudd og så flyshow. Vi gikk rundt i byen sammen med Dylan, Taylor, Whyatt og Big Pepper. Brukte 215 dollar på filmer, spiste sushi, (nomnomnom. . .) og så gikk jeg berserk i Body-Shop. Odd Fellow Lodge i Kingston sto for middagen på denne Canada Day.

Studentene var ved Niagara Falls (fossen) og i byen Niagara Falls. – Fantastisk foss! Anne Marit stråler når hun forteller hvor imponerende det var. God cheeseburger i byen og dagen ble toppet (for oss jentene) med shopping på en stooooor outlet. Men jeg må ikke glemme at Odd Fellow sponset lunsjen i dag også. Supert.

4. JULI

Dagen før den amerikanske nasjonaldagen ble det ni timer i buss tilbake til USA og byen Harrisburg. Etter en kort shopping på WalMart (Coop x 4) ble det masse mat med Old Country Buffé, før det sent på kvelden ble vannkrig med innkjøpte vannpistoler fra WalMart. Morsomt!

USAs nasjonaldag startet med en tur til Gettysburg. De så slagmarkene hvor soldatene kjempet under borgerkrigen, og dro deretter til et museum på festningen i Baltimore, og lærte enda mer om USAs Independence.

Ungdommene spiste middag på logen i Baltimore, stedet der hvor Odd Fellow Lodge ble stiftet 26. april 1819. Mange av de amerikanske ungdommene de hadde blitt kjent med kom fra Maryland. De traff noen av foreldrene deres som var der og hilste på! – Det var utrolig koselig og være der. Du følte deg mer som en gjest enn som en turist, forteller Anne Marit. Nasjonaldagen ble avsluttet med fyrverkeri.

WASHINGTON DC

Her fikk ungdommene to dager med kirkegårder, mange museumsbesøk og teateret hvor Abraham Lincoln ble drept. Vi nevner Den ukjente soldats grav, Kennedys grav, Space Museum og Classical Art Museum. Litt fri, og midtag begge dager i Odd Fellow Logen.

– Det fineste minnesmerket var Pentagon Memorial. Det var så vakkert. Det var til og med solnedgang mens vi var der. Det minnesmerket gjorde virkelig inntrykk på meg. Den yngste som døde var bare 3 år gammel!

TÅREFYLT FARVEL

– På frokosten siste dagen hadde

Hele den norske gruppen utenfor Det Hvite Hus i Washington. Til venstre den norske reiselederen Stor Sekretær Svanhild Sandem. Foto: En av de amerikanske ungdommene.

Marylanderne laget en gave til oss norske. Det var en eske med masse amerikansk godteri og andre søte ting. Et amerikansk flagg og et brev til hver av oss hvor de hadde skrevet koselige hilsener. De hadde til og med kjøpt en liten isbjørnkosebamse! Det ble et tårefyllt farvel med Marylanderne, minnes Anne Marit.

– Kommer til å savne alle på den blå

bussen veldig mye. Tror vi var den kuleste bussen!

VEL HJEMME

– EN ting jeg er glad jeg hadde med meg når kom hjem var *Ice-Bear*. Altså isbjørnen vi fikk av Marylanderne. Jeg har gått rundt med den overalt, forteller Anne Marit. Hun har fått noen fine blikk når

folk ser at hun går rundt å koser med en isbjørn. – Den gir meg en trygghetsfølelse og jeg liker det. Vi norske har bestemt at vi skal sende den rundt i posten. Den skal være en måned hos hver av oss og vi har til og med lagd en facebook-account til den slik at amerikanerne kan følge den på sine reiser! Søtt, ikke sant?

Tekst: Arne Glomdal

Utsikten fra toppen av Rockefeller Center kan ikke beskrives. Her er deltager Anne Marit sammen med deltager Anja Morris fra Kråkerøy. Foto: Forbipasserende amerikansk ungdom.

Det ble mye venting. Men da ble man kjent med enda flere. Ungdommene var delt inn i grupper. Her er deltagerne i den «grønne bussen». Foto: Anne Marit Hasle Heiaas.

ÅRETS DELTAKERE:

ANNE MARGRETHE HÅLAND
EIVIND LILLEJORD
ANJA MARIA REBEKKA MORRIS
MINDA BLOMSTERENG JENSEN
HEIDI MARIE GUNNERØD
TANITA FJELDSTAD
KATRINE BRAGSTAD
MARIE LUND
SINDRE KRISTOFFERSEN
HELENE VEIERØD
ANNE MARIT HASLE HEIAAS

MARNARDAL
BERGEN
KRÅKERØY
TVERLANDET
VIKERSUND
HØNEFOSS
INDERØY
ÅKREHAMN
OSLO
OSLO
HALDEN

ODD FELLOW AND REBEKKAHS UNITED PILGRIMAGE FOR YOUTH 2011 (UNP)

UNP står for United Nations Pilgrimage. Odd Fellow ordenen tar del i dette på følgende måte:

- Ungdommer fra forskjellige land møtes
- Tilbringer fem dager i New York sammen med ledere
- En stor del av tiden benyttes til studiebesøk ved FN
- Deltar på en ukes rundreise etter New York
- Reise, kost og losji betales av Odd Fellow Ordenen

Odd Fellow Ordenen i Norge vil gi norsk ungdom en bred bakgrunn for FNs verdensomspennende, fredsbevarende og humanitære virksomhet og gi dem et innblikk i USAs historie. I tillegg ønsker vi å gi allmennheten innsikt i Odd Fellow Ordenens positive arbeid!

Odd Fellow Ordenen i Norge kom med i denne ordningen i 1992. Da ble de første to delegatene sendt fra Norge. Først fra 1995 kom vi med for fullt. I 1998, da vår Orden feiret 100 år og 2002 (etter 11. sept) sendte vi ingen delegater. Det blir arrangert tur også i 2012. Reisen går til Philadelphia den 23. juni til 6. juli. Det er sendt invitasjon til tolv distrikter (2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22 og 24). I år var de andre distriktene invitert til å delta.

BETINGELSER FOR ÅRETS DELTAKELSE

1. Alder: 17-18 år. Videregående skole – 2. klasse. Deltar alle på trinnet, ser en bort fra alder ved utreise.
2. Gode engelskkunnskaper skriftlig og muntlig.
3. En viss modenhet, slik at deltakeren både kan absorbere kunnskaper og bidra positivt til gruppens arbeid og til et godt sosialt samvær med delegater fra andre land.
4. Skrive en kort oppgave (ca. 500 ord) om FN. Oppgitte emner vedlegges.
5. Finalister plukkes ut (maks 5 stk.). Disse blir intervjuet med hovedvekt på kunnskaper om FN. En representant fra skolen og en fra Odd Fellow Ordenen bør delta i intervjuene og bedømme kandidatene.
6. Det forventes en rapport eller et foredrag/kåseri i distriktets enheter om Pilgrimreisen.
7. Helseerklæring og foreldrenes skriftlige samtykke forlanges av den kandidaten som til slutt vinner turen.

Passet borte – «reddet» av logebror

Da de norske skulle sjekke inn på flyplassen kunne ikke Anne Marit finne passet sitt! Vi lar henne fortelle:

«Leta gjennom hele håndbaggen min og fant ikke passet mitt. Da begynte jeg å bli bekymra. Jeg åpna kofferten min og lette igjennom den – without any luck. Jeg fortalte Svanhild at jeg ikke kunne finne passet mitt. Vi gjennomførte da alle koffertene en gang til for å være sikker, uten å finne noe pass. En av sjefene i Lufthansa sa at det ikke var mulig å fly uten pass. De ville ikke slippe meg inn i Tyskland uten pass. I det øyeblikket kjente jeg at hele verden rakna foran meg!

Svanhild og jeg brukte to timer på å ringe rundt, blant annet til Odd Fellowene i New York, Den Norske Ambassaden i New York og hjem til mor og far. Vi kom til slutt frem til at jeg måtte bli kjørt tilbake til New York, bo på hotellet der vi hadde bodd, dra til den norske ambassaden klokka ni neste morgen for å hente nødpass, for så å kjøre til Newark

og ta et nytt fly! Det var med tungt hjerte Svanhild forlot meg på flyplassen, og bare fordi mamma hadde sagt det var greit. Jeg satt på flyplassen alene i noen timer og ventet på at Mr Charlie. . . (han hyggelige duden fra Philly) skulle komme å hente meg. Må si jeg følte meg utrolig ensom der jeg satt i et mørkt hjørne og lurte på hva som skulle skje. Det var koselig å kjøre til New York med Charlie. Min redningsmann! Han fikk meg til å roe meg ned og til å tenke positivt. Han snakket også veldig mye som var veldig koselig. Jeg hadde følt meg alene en stund da.

En positiv ting med å miste passet sitt var at jeg ble kjørt inn til New York på kvelden. Det var en helt annen opplevelse. Jeg snakket med Mike, Corny og en annen dame på kvelden og det var faktisk hyggelig å se dem igjen. På hotellet føltes jeg meg hjulpet. Var i en ukjent by, i et ukjent land, uten folk jeg kjente. Men jeg sovnet til slutt.

En drosje kjørte meg til den norske

Det var koselig å kjøre til New York med Charlie. Han fikk meg til å roe meg ned og var veldig koselig. Jeg hadde følt meg alene en stund da. Takk til bror Charlie.

Foto: Anne Marit Hasle Heiaas.

ambassaden. Jeg ble møtt av en hyggelig dame og ENDELIG kunne jeg puste ut igjen. Nå visste jeg faktisk at jeg kom meg hjem.»

Menneskesyn – finnes det **me**

Menneskesyn – finnes det mer enn ett? Hva slags menneskesyn har du? Spørsmålet dirrer og står i luften. Hva svarer man på slikt? Noen forsøker å komme seg ut av spørsmålet med å svare noe i retning av at hva et menneske er, gir seg selv. Men det er på ingen måte et fullgodt svar. Menneskenes vurdering av seg selv og hva et menneske er, har forandret seg gjennom tidene med de ulike filosofiske og politiske retninger. Det er grunn til å tro at alle mennesker implisitt har et menneskesyn som kommer til uttrykk både på hvordan man behandler seg selv og hvordan man behandler andre.

1 lerede de greske filosofene Sokrates, Platon og Aristoteles hadde synspunkter på hva et menneske er. Sokrates forteller oss om at mennesket kan lære av sin daimonion – sin samvittighet. Mennesket er således et moralsk vesen.

Den tyske filosofen Friedrich Nietzsche skulle mer enn tusen år etter rase mot denne idealistiske og moralske «blindgate» som Sokrates hadde ført menneskene inni. Nietzsche mente at vi må fjerne oss fra slike «idealistiske» og metafysiske forestillinger. Mennesket måtte ta ansvar for seg selv og bli overmenneske.

Platon oppfatter at menneskene er todelt – dualistisk – i den forstand at de sjelelige anliggender hører hjemme i en ideell verden, mens kroppen hører hjemme i det dennesidige. I denne tradisjonen er det blitt vanlig å formulere seg slike at «kroppen er sjelens fengsel». Da består livet i betydelig grad å foredle seg som menneske og frigjøre sjelen. I de to første versene av Henrik Wergelands vakre dikt: «Til min Gyldenlak» kommer dette perspektivet metaforisk svært godt frem:

*Gyllenlakk, før du din glans har tapt,
da er jeg det hvorav alt er skapt;
ja, før du mister din kronas gull, Ø
da er jeg muld.*

*Idet jeg roper; med vinduet opp!
mitt siste blikk får din gyllentopp.
Min sjel deg kysser idet forbi
den flyver fri.*

I vår tid har mange ikke samme sans for den spirituelle side av menneske. Når det

biologiske menneskesyn vokser frem, blir mennesket bare en biologisk fabrikk med kjemiske prosesser hvor alle metafysiske perspektiver og forklaringer fjernes.

Den franske filosofen Michel Foucault har tatt de greske filosofenes formel og snudd dem på hode idet han sier at: «sjelen er kroppens fengsel». Alt snakk om sjel, metafysikk, Gud og evighet, samvittighet og om moral som utledes av slike begreper, vil man kaste på historiens skraphaug. Menneske har mer enn nok med kroppen om det ikke skal belemre seg med begreper som sjel og ånd, er tanken i disse biologisk orienterte retninger. Til daglig ser vi jo dette syn på det praktiske plan i en grenseløs kroppsfiksering som later som om «den fullkomne kropp» er det eneste betydningsfulle i verden.

Det graderte menneske

Har alle mennesker samme verdi, eller er noen mer verdifulle enn andre? I vår del av verden er dette vel en del av dannelsen at vi skal svare ja på at alle er likeverdige. Men slik har det ikke alltid vært. Tanken om at alle mennesker er likeverdige er ganske grensesprengende. Den første kimen til denne tanken er kanskje å finne

Norsk Odd Fellow Akademi

Norsk Odd Fellow Akademis første symposium vil finne sted i Trondheim i dagene 8. til 10. juni 2012. Symposiumets formål er å være et samlingssted for akademiets medlemmer og andre interesserte Odd Fellows for å høre, drøfte og lære om emner som faller inn under Akademiets virksomhetsområde. Dette første symposiet vil stå i fremtidsforskningens tegn. I tillegg skal symposiet være preget av ulike kulturelle aktiviteter og være et samlingssted for å bli kjent. Symposiumet vil i hovedsak finne sted på Thon hotell Prinsen i Trondheim 8. – 10. juni 2012. Kostnader pr. deltager: Symposiumet (innbefatter 2 middager, 1 lunsj, seminaret, transport, guiding) Deltagere på seminaret: kr. 2200 Ledsagere (som ikke deltar på foredrag/ gruppesamtaler lørdag): kr. 1900 Hotell enkeltrom: 2xkr 850 = kr 1700 Dobbelrom: 2x kr 1050 = kr 2100 Seneste påmelding til symposiet: 25. januar 2012 (Behov for hotell må være med i påmeldingen) Påmelding til: Akademi sekretær akademi@oddfellow.no Betaling: Opplysning om betaling når påmeldingen er registrert. Hotellovernatting: betaling direkte til Thon hotell Prinsen, Trondheim ved avreise. Nærmere opplysninger om Symposiumet 2012 vil være å finne på Akademiets hjemmeside, eller ved henvendelse til Akademiets sekretær eller Rådsmedlem Lasse Hegge: symposium.akademi@oddfellow.no

Program for deltagere på symposiet:

Fredag 8. juni

13.00: Åpning av Symposiumet
14.00: Hovedforedrag
16.00: Foredrag
19.00: Tur med Veteranrikken til Lian
«Bli kjent-aften». Trøndersk matkultur på Lians Restaurant, middag
23.00: Retur med Trikken

Lørdag 9. juni

09.00: Foredrag/gruppesamtaler
12.00: Lunsj
13.00–15.00: Foredrag/gruppesamtaler
16.00: Alt. 1: Guidet tur i Trondheim
Alt. 2: Rockheim
19.00: Festmiddag
Kulturelt innslag

Søndag 10. juni

08.45: Transport til Ordenshuset
09.30: Rituell samling
11.45: Transport til hotellet
13.00: Utsjekk hotellet

Program for ledsagere:

Fredag 8. juni

13.00: Åpning av Symposiumet
14.00: Hovedforedrag
16.00: Foredrag
19.00: Tur med Veteranrikken til Lian
«Bli kjent-aften». Trøndersk matkultur på Lians Restaurant, middag
23.00: Retur med Trikken

Lørdag 9. juni

10.00: Alt. 1: Nidarosdomen
Alt. 2: Stiftsgården
Alt. 3: Ringve
12.00: Lunsj
16.00: Alt. 1: Guidet tur i Trondheim
Alt. 2: Rockheim
19.00: Festmiddag
Kulturelt innslag

Søndag 10. juni

11.00: Gudstjeneste
Nidarosdomen eller Vor Frues kirke
(sted bestemmes senere)
13.00: Utsjekk hotellet

er enn ett?

i Paulus brev til galaterne hvor det heter: «Her er ikke mann eller kvinne, her er ikke trell eller fri . . .».

Så kom den amerikanske uavhengighetserklæringen i 1776, senere menneskerettighetene fra Den franske revolusjon i 1789, og senere en rekke dokumenter og ikke minst FN's menneskerettighetserklæring fra 1948. Tankene omkring likhet og likeverd er mange og kryssende, og grunnelsene for dem varierer fra de monoteistiske til de ateistiske. Odd Fellow Ordenen hører jo hjemme i den delen som begrunner likeverdet med at alle mennesker har et felles opphav, en felles far. I kjølvannet av likeverdstenkemåten er rettighetsfilosofiene utviklet. Tale- og trykkesfrihet, stemmerett, borgerlige rettigheter, rett til arbeid og utdanning er frukter som er vokst frem i likeverdstankenens spor.

Det nydannede menneske

«Det nye menneske» er blitt designet i mange varianter. I tanken om menneskets likeverd er det også kommet forslag om at det gamle må skiftes ut med noe nytt, noe radikalt nytt. Nå man avslører undertrykkelse på grunn av rase, kjønn eller religion, og vil rette på skjevhetene, kan tanken om noe helt nytt dukke opp. Rase er jo et begrep som etter hvert har mistet sitt inn-

hold, ganske enkelt fordi det er umulig å innholdsbestemme. At det eksisterer kjønnsundertrykkelse i mange varianter er det bred enighet om. Men veien ut av uføret – emansipasjonen – er ikke like lett å samle enighet. Skal menn og kvinner blir mer like, og danne et unisex? Skal man satse på likeverd, men med klare forskjeller? Eller skal det skje en revolusjon slik at vi får to nye kjønn? Eller er begrepet kjønn gått ut på dato?

Tanke er mange. Sporene er mange. Og vi kan alle være med å trekke opp «den gode vei». Men det forutsetter at vi har en rimelig oversikt over terrenget.

En verdifull veileder

Hvis du vil bruke tiden din til å lære noe nyttig nå ved juletider, bør du skaffe deg boken: «Menneskesyn – historisk arv og varig aktualitet», skrevet av professor, dr. theol. & philos Jan-Olav Henriksen. Den er utgitt på Gyldendal Norsk Forlag ISBN 82-05-34251-2. Gjennom 16 kapitler blir du ledet gjennom hele den europeiske idéhistorie og får anledning til å se både de historiske skisser og dagsaktuelle utfordringer i et samlet og systematisk lys.

Jeg nøler ikke med å foreslå at boken kunne danne et glimrende utgangspunkt for studiesirkler og lesegrupper i loger rundt om i landet.

Boken krever ingen spesielle forutsetninger ut over det at man er et menneske som fra tid til annen setter seg ned for å tenke på hvor vi kommer fra og hvor vi skal hen. *Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs*

Eks Stor Sire Dag Wallén er død

Svenske Odd Fellows har fått det triste, men ikke uventede, budskap at Eks Stor Sire Dag Wallén døde 7. november 2011.

Dag Wallén ble født i 18. februar 1919. Han var Stor Sire fra 1975 til 1990. Dag Wallén var kjent for sine store og systematiske kunnskaper om Odd Fellow Ordenen, både historisk og i tiden. Det var under hans embedstid at den finske Storloge ble opprettet i 1984 og at Finland dermed ble egen Odd Fellow jurisdiksjon.

Dag Wallén var også med på å feire den

norske Odd Fellow Ordens 100-årsjubileum i 1998.

Dag Walléns vennsæle vesen og menneskelige kvaliteter gjorde ham til en god samtalepartner og et menneske mange søkte til. Etter et slikt liv blir det meningsfullt å uttrykke at «det gror etter venner som døde.»

Morten Buan
Stor Sire

Kjell-Henrik Hendrichs
Stor Redaktør

ODD FELLOW SENIORKLUBBER

Odd Fellow Seniorklubb er et møtested for logebrødre med mange år bak seg som medlemmer av Ordenen. Der møtes jevnaldrende og likesinnede som hygger seg sammen. Der mottar de kunnskap om de forskjellige emner gjennom foredrag og kåserier, såvel fra folk utenfra som fra egne krefter. I tillegg er det allsang og musikk, samt lettere servering. Seniorklubben har ingen kontingent, det betales kun et mindre beløp i inngangspenger til dekning av serveringen.

I vedtektenes paragraf 2 heter det at «seniorklubbens formål er gjennom uformelt samvær å fremme kontakt og trivsel blant medlemmene». Det «uformelle» betyr at vi kommer i vanlig hverdagsantrekk, vi benytter ikke regaler eller insignier, her er vi alle like.

Seniorklubben i Oslo ble startet etter initiativ fra daværende Stor Sire Arne Espelund, som etter et besøk fra brødre i Stavanger i 1974 tok opp tanken om en liknende klubb også i Oslo. Klubben ble stiftet 11. november 1974, med Werner Madsen som første formann. Den fikk da det noe omstendelige navn «Foreningen for eldre Odd Fellows i Oslo». Werner Madsen var formann inntil Nic. O. Ruud overtok, i dag er John G. Martinsen formann.

Eks Stor Sire Arne Espelund var selv en aktiv deltaker i seniorklubben. Eks Stor Sire Johan Krohn deltok også på flere av klubbens utflukter.

Både Bergen og Stavanger – og ikke minst Sverige og Danmark – hadde seniorklubber før oss i Oslo. Etter hvert har resten av landet kommet etter. I dag finner vi seniorklubber tilknyttet svært mange av Ordenens loger landet over. I Oslo har vi samarbeid med seniorklubben i Drammen.

Mange av seniorklubbens medlemmer kan på grunn av alder, helsemessige eller andre årsaker finne det lettere å gå ut på dagtid enn på kveldstid. Det skal imidlertid sterkt understrekes at klubbene ikke er en konkurrent til logene, kun et viktig supplement og tilbud til eldre brødre.

Seniorklubbene er logearbeid i praksis. Medlemmene setter pris på den vennlige og uformelle atmosfære som hersker der. Ordenens motto Vennskap, Kjærlighet og Sannhet er den rettesnor vi alltid har i tankene når vi møtes. Det å komme sammen med gode venner bringer en forandring i hverdagen som er helsebringende, såvel fysisk som mentalt.

I de senere år har Seniorklubbens medlemstall gått ned. Vi i Oslo vil derfor oppfordre alle eldre brødre til å besøke oss – for i hvert fall å se hva vi har å tilby. Jeg er sikker på at dere ikke vil reise skuffet hjem. Våre

møtedager finner dere i logenes møteprogram.

John G. Martinsen,
Odd Fellow
Seniorklubb Oslo

Hvordan rekrutterer vi og **hva** rekrutterer vi til?

I siste nummer av De Tre Kjedeled, 3/11, var det mye fokus på ekspansjon, kunnskapsutvikling og kunnskapsformidling. Etableringen av Norsk Odd Fellow Akademi er en viktig milepæl. På veien videre må Ordenen åpenbart forholde seg til disse dimensjonene. Det er fastsatt et mål om 5% medlemsøkning i tårsperioden. Fokus i dette innlegget er hvordan Ordenen på sin nettside presenterer seg i møtet med søkende personer og det påfølgende arbeidet med styrkelse og rekruttering.

I Loge nr. 117 Oseberg forsøker vi i likhet med andre loger å utvikle vår loge i samsvar med sentrale føringer og prioriteringer. Vi har og har hatt god tilgang på nye medlemmer. Den viktigste rekrutteringsmåten er og skal selvfølgelig være anbefalinger fra egne medlemmer. Vår nettside rekrutterer ingen, men den er for mange en viktig primærinnngang for å søke informasjon om Ordenen. På nettsiden kan innledningsvis leses følgende:

Velkommen til Odd Fellow Ordenen

Odd Fellow Ordenen er en internasjonal sammenslutning av mennesker, som har forpliktet seg til å følge visse regler og ordninger i sitt medlemskap. Odd Fellow Ordenen er åpen for både kvinner og menn.

Dette er den første informasjonen en uinnvidd får på vår egen nettside. Ut fra en enkel analyse av teksten vil en ukjent finne ut at organisasjonen er utbredt i flere land. Menneskene i organisasjonen skal følge visse «regler og ordninger». Kvinner og menn kan bli medlemmer. Jeg har testet ut formuleringen på flere personer, som ikke blir særlig kloke av hva vi står for. Sist, en helt ny logebror, som hadde søkt kunnskap på nettet før han søkte om medlemskap. Å følge en regel og ordning synes også å ha begrenset informasjonsverdi og er neppe unikt for vår Orden. Dersom dette skal være en appetittvekker for videre lesing, ja da kan det jo ha en viss mening. Forutsetningen er at den søkende synes det er interessant å fortsette. Er det godt nok gjennomtenkt at dette er den første in-

formasjonen om vår Orden, eller er det slik at vi ikke har en bevisst informasjonsstrategi for hvordan vi vil presentere oss utad? Målgruppene på en nettside er både egne medlemmer og eksterne, som søker informasjon.

Et kjernesporsmål blir hva vi bør formidle om vår Orden som kan gi søkende mennesker en grunn til å søke videre?

Dette er i seg selv et stort tema og jeg vil bare presentere noen refleksjoner.

Hvor er beskrivelsen av vårt fortrinn knyttet til religionsuavhengighet? Vi må vedkjenne oss troen på et høyeste vesen som verdens skaper og opprettholder, men det er noe helt annet enn krav om tilhørighet til en bestemt religion. I en tid hvor religionsmotsetninger skaper spenninger og tragedier, tilhører vi en Orden som forener og bygger bro. Dette er en fantastisk dimensjon, men den er ikke framhevet i særlig grad. Er det tilfeldig eller bevisst? Vi Odd Fellows blir oppdratt til toleranse. Mitt blikk på verden viser et klart underskudd på toleranse. Tenk på hva som skjedde 22. 7. Jeg fikk ekstra inspirasjon til å skive om denne tematikken etter å ha lest kommentaren til Inger Anne Olsen i Aftenposten søndag 6. november 2011. Jeg siterer ingressen: «Nestekjærlighet. Muslim,

jøde eller kristen? Buddhist eller hindu? Mange troende har felles interesser. Langt unna rampelyset finnes nært samarbeid og enighet». Odd Fellow Ordenen er en slik arena for samarbeid og enighet – vi må fortelle om den.

Det framheves innledningsvis; «Ordenen driver også et betydelig sosialt og humanitært arbeid i det norske samfunnet». Landssaken får mye plass, noe som er utmerket og viktig. Den er en

Medlemstall i Odd Fellow Ordenen pr 1. 1. 2011

Odd Fellow loger	12 503
Rebekkaloger	10 880
Odd Fellow leire	6 751
Rebekkaleire	4 409

Eks OM Hans Sverre Sjøvold

følge av våre budord. Leveregler som til enhver tid kan materialiseres i praktisk positiv handling. Kanskje burde budordene flyttes til startsiden. Dette kan bli en diskusjon om høna og egget, men min anbefaling er å ta utgangspunkt i vårt grunnleggende etiske fundament, som fokuserer på den positive handling. De gode gjerninger er en oppfyllelse av våre budord. Noen vil kanskje ut fra rekkefølgen, oppfatte oss som en humanitær organisasjon hvis formål er å samle inn penger. Er vi det?

5% flere medlemmer i løpet av 2 år

Ordenen har gjennom mange år hatt mål for medlemsutviklingen. Jeg har ikke tall

på nye medlemmer de siste 5 årene, men det samlede medlemstallet synes å være tilnærmet konstant. Økningen kommer først når vi rekrutterer flere brødre og søstre enn de som går bort eller slutter.

Vi er en stor organisasjon med mer enn 23 000 medlemmer. Skal vi nå målet om en økning på 5% de neste to årene, snakker vi om 11-1200 nye medlemmer – halvparten hvert år. Vi er mer enn 23 000 søstre og brødre med et omfattende nettverk og grensesnittet mot omverdenen. Realiteten er at 11-1200 av oss må stå som faddere de neste to årene. Brytes dette ned på den enkelte loge blir tallet meget beskjedent. Det burde være mulig med god margin. Burde det ikke nærmest vært en ordensplikt å bidra?

Vi kan stadig høre kommentaren om at vi ikke kjenner noen eller de ikke er i rette aldersgruppen. Det stilles få, men grunnleggende krav til medlemskap i vår Orden. I forbindelse med rekruttering nevnes bekymringen over gjennomsnittalder. Det vi trenger er nye brødre som er villige til å møte så ofte de kan, bidra positivt til utviklingen av det indre liv, ta embeter og å være gode forvaltere av vårt etiske grunnlag. Vi trenger brødre i alle aldre, men det viktigste er den enkeltes bidrag inn i fellesskapet. Min erfaring med aktive og interesserte pensjonister som nye brødre, er den beste. Vi må også erkjenne at ulike livsfaser gir ulike muligheter til nærvær og aktivitet. Slik har verden blitt.

Gode data er grunnleggende

Det må være en glede å rekruttere nye søstre og brødre til en veldrevet loge. Det er som nevnt satt et mål på 5% økning i medlemsmassen de neste to årene. Dette er et tydelig og godt mål. Vår Orden er sentralt gode til å skaffe data knyttet til avgang fra Ordenen. Økning er som nevnt en nettostørrelse. Kunnskap gir muligheter til analyse og målrettede tiltak. I vår loge hadde vi for noen år tilbake en omfattende spørreundersøkelse blant medlemmer som sjelden møtte. Svarene var nyttige. Et godt tiltak hadde vært å utvikle like spørreundersøkelser som kunne gjennomføres i den enkelte Loge. Et felles spørreskjema og felles utvalgskriterier kunne vært en god ide. Undersøkelsen må gjennomføres jevnlig. Da blir det enklere og mer inspirerende å målrette tiltakene. Aktiviteten må gjennomføres i den enkelte Loge. Det er her søstre og brødre blir innviet og innlemmet i vårt fellesskap. Det er her vi utvikler det indre liv. Det er her vi er aktive, passive eller velger å slutte. Liten avgang letter en god framgang!

Vårt personlige møte med de søkende

Vår Orden har utviklet godt informasjonsmaterieill. Gjennomføringen av informasjonsmøtene er gode sett fra innsiden. Avgjørende blir derfor å få flest mulig søkende til møtet med vår egen rekrutteringsarena. Det må forplikte å sette klare mål for økt medlemstall. Hva med å ha større oppmerksomhet rettet mot loger som lykkes i sitt rekrutteringsarbeid og å formidle den gode praksis. Mål er viktig, men det er bare et sluttprodukt i en lang forutgående prosess. Her bør det tas initiativ fra Storlogen for å sette fokus nettopp på de gode eksempler og løfte disse fram. Det kunne vært interessant å vite rekrutteringsveiene for nye brødre.

Husk; «det er de som ikke er medlemmer som skal føre Ordenen videre».

Dette er temmelig ordrett et sitat fra vår Eks Stor Sire Oddvar Granlund som jeg husker fra et foredrag han holdt i en av Vestfoldlogene for en del år siden. Han beskrev det meste av mitt innlegg i en setning. I dette arbeidet er jeg ikke bare optimist, men også entusiast. Vi står for en lære og et fellesskap som mange flere bør få ta del i. Utviklingen av oss selv til å bli bedre mennesker, mer tolerante samfunnsborgere.

Jeg har med interesse lest statuttene for Norsk Odd Fellow Akademi;

- Støtte og oppmuntre Ordensmedlemmer til å produsere materieill i instituttens virkeområde
- Støtte utgivelse av bøker, artikler og skrifter
- Gjennomføre utredninger
- Sammen med Ordensmuseet og biblioteket oppbevare, arkivere og presentere Akademiets arbeid
- Legge til rette for fremtidsstudier og langsiktig organisasjonsutvikling av Ordenen
- Utvikle en ledelsesfilosofi bygget på Ordenens verdigrunnlag
- Utvikle dagens og fremtidens ledere i loge og leir
- Etablere regionale Akademier

Flere av kulepunktene relaterer seg til utviklingsoppgaver, herunder rekruttering. Jeg imøteser med stor interesse Akademiets aktiviteter på dette området.

Lykke til på den videre vandring mot 5%!!

Med broderlig hilsen

Hans Sverre Sjøvold
Eks OM

Vi kjenner alle historien om hvordan engelskmannen Thomas Wildey (1782-1861) lengtet seg syk etter tette og nære vennskap da han som emigrant landet i Baltimore en septemberdag i 1817. I to Odd Fellow loger i London hadde han opplevd de tette og varme relasjoner før han reiste til USA. Som emigrant søkte han et tilsvarende miljø i «den nye verden». Da var det naturlig å søke blant Odd Fellows. Men dem var det ikke mange av. Den første han traff var John Welch. Dette ble også starten på et livslangt samarbeid og vennskap. De var svært ulike. Kanskje kan de sammenliknes med en ballong med en regulerende tråd. Wildey var alltid på farten og full av pågangsmot. Welch var den sinnlige, trauste og trofaste som alltid dannet den solide baktropp. Samspillet mellom dem var deres gjensidige styrke. Og sammen bygget de en Orden som på sitt meste hadde om lag to millioner medlemmer.

Logen – det nære og tette der alle kjenner alle

Ordenslivet starter i logen. De første engelske og amerikanske loger holdt til i vertshus. «Vertshusperioden» hadde sine fordeler og ulemper. Fordelen var at terskelen til det daglige og nære liv var lav. I de mange vertshus var klart for alle at det ble holdt et logemøte. Slik var det både for Odd Fellow Ordenen, Druideordenen og Frimurerordenen. Dette ser vi levende fortalt i Grand Sire John Kennedys beskrivelse fra et logemøte i Baltimore sommeren 1921 (se Odd Fellow Ordenens historie – det internasjonale perspektiv, s. 135-136). Logene hadde sine paralleller i de små engelske og amerikanske landsbyer hvor alle kjente alle. I disse byene opplevde man både vennskap og fiendskap. Nabo-krangelen oppstår nettopp der naboene bor tett. Innsikten i denne psykologien finner man godt beskrevet i professor Nils Christies klassiske studie: «Hvor tett et samfunn?», og i en rekke romaner. Det gode vennskap vokser godt i de tette og

nære relasjoner. Håvamål sier det slik: «Hør, har du en venn. . . bland sinnet ditt med ham . . . søk ham ofte opp.» (strofe 44). Den edle kjærlighet – den uegennyttig og altruistiske – vokser også frem i slike tette samfunn. «Du skal elske din neste som deg selv» heter det i budet. Og da faller spørsmålet som en moden

frukt: «Hvem er min neste?» Enhver som vi møter på livsveien er «min neste». I disse tette relasjoner vokser også avar- tene opp: den onde kjærlighet og det destruktive vennskap. De er ekskluderende og avvisende. Vi leser daglig om dem i aviser og medier.

I disse små landsbyer og lokalmiljøer

Det nære og de – livets to grunnleggende

et fjerne perspektiver

er det sannheten skal stå sin prøve. Det er i samspillet og samkvemmet at et menneskes etiske kvaliteter viser seg, på godt og ondt. Når vi spiller kammerspill med vår nærmeste, er det ikke mulig å skjule hvem man faktisk er. Da faller maskene og den nakne sannhet kommer frem. I en loge skjer slike kammerspill

gjennom mange år.

Leiren – det fjerne, det ukjente og det fiendtlige

De fleste mennesker opererer med begrepet «å være hjemme» og «å dra ut i verden».

Vi vet alle at vi i hjemmet blir vurdert og behandlet annerledes enn vi blir ellers is amfunnet. I hjemmet blir vi møtt med kjærlighet og omsorg. I dagliglivet kan vi bli møtt med det stikk motsatte. Og begge deler er en del av den virkelighet vi er født inn i. Vi kan – ikke minst i det moderne storsamfunn – oppleve denne forskjellen som en voldsom kontrast.

Odd Fellow Ordenen skal gi oss livsvisdom for begge arenaene. Dette er grunnelsen for at bakgrunnsteppene i loge og leir er ganske forskjelligartet. At leiren gjennom en historisk prosess har vokst seg mer lik logevirksomhet, ødelegger denne gode og konstruktive forskjell. For den som ser etter, meddeler ritualene i loge og leir ganske ulike lærdommer. I leiren er det ikke de tette, nære og varme relasjoner som gjelder. Nå er det det ukjente, det fremmedartede og til og med det fiendtlige vi blir konfrontert med. Alle skal vi forlate «hjemmets lune rede». Paulus sier det på denne måten; «Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, forsto jeg som et barn. Men da jeg ble voksen, la jeg av det barnslige.»

Før eller senere må vi alle møte den store verdens ofte ubarmhjertige virkelighet. Vi idylliserer ofte «den første skoledagen». Men den kan være ganske tøff for mange som for første gang i sitt liv møtte noen som ikke uten videre så på en som «verdens åttende underverk». Den samme sjokkerte opplevelse kunne det være med «den første arbeidsdagen» og i det hele tatt å komme som en fremmed et sted hvor ingen kjenner en og hvor man blir betraktet som «et hår i suppa».

James Lot Ridgely sier om leiren at den er «mer fiendtlig og militantisk». Spørsmålet som springer frem etter denne formuleringen er: «Hvorfor det?». Svaret er innlysende. Leiren skal realistisk vise oss og lære oss hvordan verden ser ut. Her skapes det ingen falsk idyll, men det gis et realistisk bilde av hva som kan møte oss på vår vandring i Paran.

På dette bakgrunnsteppe blir leirens grunnprisnipper ganske bemerkelsesverdige. Leirens tre søyler, Tro, Håp og Barmhjertighet blir helt sentrale ledestjerner i en ugjestmild, troløs, fiendtlig og ofte ubarmhjertig verden. Dette er jo ingen oppsiktsvekkende observasjon.

Det er jo dette vi daglig leser om og ser på fjernsyn. Urettferdig fordeling, kriminalitet, menneskefornedring, misbruk, overgrep og vanstyre er ikke ekstraordinære hendelser. Det synes å følge menneskeheten like sikkert som en skygge vi aldri blir kvitt.

Når leiren er mer militant og fiendtlig, er det ikke for at vi skal bli mer troløse, mer håpløse og ubarmhjertige. Det er det stikk motsatte som er hensikten.

Dette dejlige Nutidsbarn!

Jeg blir ikke ferdig med denne formuleringen av den danske Stor Mester Andreas Holch som omtalte Odd Fellow Ordenen som: «Dette dejlige Nutidsbarn!» Med det mente han at vår Orden er tidsaktuell i det daglige liv. Logen skal lære oss å leve mer menneskevennlig i det nære og tette. Det trenger vi alle. Og leiren skal forberede oss på og lære oss å leve meningsfullt og etisk høyverdig i samkvem med de som ikke står oss nær, det være seg i arbeidslivet, i samfunnslivet og i fremmede land. Derfor trenger vi begge disse skolerene for å møte alle mennesker med et åpent visir og en åpen hånd. Derfor er utfordringen å gjøre logene enda mer i stand til å gi kunnskaper, innsikt og dannelses for de tette relasjoner. Den gode loge skal være forbilledlig i samspillet mellom søstre og brødre. På samme måte skal leirene lære oss å leve i en stadig mer krevende, og ofte kynisk og brutal virkelighet i samfunnet. Her er begrepet «ødemark» og «ørken» velvalgte metaforer på den ensomhet og kamp som kan foregå.

Når vi går fra et logemøte skal vi være mer skikket til å leve et meningsfullt liv. Når vi forlater en leirslagning skal vi ha med oss reisekost som gjør oss i stand til å løse ørkenens mange farer og utfordringer. Dette er de verdiene og lærdommene et «deilig Nutidsbarn» kan gi oss.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

En faddergave

Når det kommer nye søstre og brødre inn i vår Orden, har disse alltid en fadder. Ikke sjelden gir denne fadderens sitt fadderbarn en gave. Hva kunne da være bedre enn en kunnskaps gave?

Odd Fellow Ordenens historie, bind I med det internasjonale perspektiv er en gave som vil gi enhver ny Odd Fellow kunnskaper til varig glede. Boken kan kjøpes gjennom logens Sekretær.

De nordiske Stor Sirers uttalelse om Ordenens religiøse stilling

Odd Fellow Ordenen har sine røtter tilbake til Opplysningstiden. Til alle tider har menneskene kjempet og tenkt omkring sin eksistens. Slik gjorde de også da Odd Fellow Ordenen kom til på 1700-tallet. Den gang følte mange at det ble et behov for å uttrykke sine religiøse følelser og erkjennelse med andre begreper enn de som Kirken brukte. I denne tankeprosessen ble begrepet Det Høyeste Vesen utviklet. Dette er et begrep som omtalte «verdens skaper og opprettholder» uten å bruke den kirkelige terminologi som var og er Gud. De Tre Kjedeled har intervjuet professor, dr. theol. & philos, Jan Olav Henriksen om dette begrepets historie og innhold i nr. 1/2010, ss. 24-25.

Vi har ingen holdepunkter for at Ordenen sto i noen opposisjon til Kirken da Ordenen vokste frem i England på 1700-tallet. Vi kan heller si tvert imot. Den eldste Odd Fellow vi kjenner navnet på er James Montgomery (1771-1854). Han ble en av de største salmedikterne i den engelskspråklige verden. Hans salmer – over 400 i tallet – synes over hele kloden den dag i dag. Men begrepet Det Høyeste Vesen stammer nok fra England. Da Ordenen kom til USA, ble fortsatt begrepet brukt, men ikke nødvendigvis som et erstatningsbegrep som i England. I USA ble det et samlebegrep som var hensiktsmessig i en jungel av ulike tros- og kirkesamfunn. Vi vet at mange av Ordenens ledende skikkelser i etableringsperioden var meget flittige kirkegjengere av alt annet enn tradisjonelle grunner. Ingen av disse fant det nødvendig å kvitte seg med det innarbeidede begrep: Det Høyeste Vesen.

Den opprinnelige formen var nemlig The Supreme Being med bestemt artikkel.

En utvidelse

Odd Fellow Ordenen hadde frem til 1848 implisitt vært kristen. I dette ligger det lakoniske at «alle» som trodde på Det Høyeste Vesen var jo kristne. Ved Det Suverene Storlogemøtet i 1848 ble det vedtatt en formulering som gjorde det mulig for andre monoteister enn kristne å bli medlem av Ordenen. Så vidt vi kan forstå var det dette som åpnet – eller klargjorde – adgangen for jøder til å bli medlemmer.

Ordenens indre logikk

Alle ritualer og symboler i Odd Fellow Ordenen forutsetter troen på Det Høyeste Vesen. Bare i omtaleformen med «bror» og «søster» ligger en forutsetning idet formuleringen forutsetter at disse er brødre og søstre, og barn av en felles far. Hele Ordenens etikk bygger på denne forutsetning. Hvis denne forutsetning faller bort, faller også hele Ordenens etiske og symbolske byggverk sammen.

Begreper oppstår og forsvinner

Det Høyeste Vesen ble dannet av engelske deister i en gitt historisk situasjon på 1600-tallet. Begrepet ble overtatt av aktørene i Den Franske Revolusjon i 1789 og mye anvendt i Opplysningstiden som et mer eller mindre nyttig synonym for Gud.

Franskmennene trengte begrepet mer enn tyskerne fordi situasjonen i de to land var ganske ulik.

I dag virker begrepet noe arkaisk og har ingen klar funksjon eller kontekst ut over tradisjonen. Det er vel også årsaken til at den bestemte artikkel «the» på engelsk ble forandret til den ubestemte «a» uten at noen har hevdet at dette betyr noen realitetsforskyvning. Når Odd Fellow Ordenen fortsatt bruker begrepet, er det mer for å være i pakt med sin egen tradisjon enn å danne noen meningsfront mot noen eller noe.

På neste side gjengir vi i sin helhet de nordiske Stor Sirers uttalelse om Ordenens religiøse stilling fra 1995 justert i 2011.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

Foto: Jon Esben Johnsen

**REVIDERT FORSKRIFT BEHANDLET PÅ NORDISK STORSIREMØTE 2011.
ORDENENS RELIGIØSE HOLDNING****Forskrifter:**

OM, eller den han/hun beordrer, skal minst en gang i året lese opp de nordiske Stor Sirers uttalelse når det gjelder Ordenens religiøse oppfatning. Dette bør skje på Ordenens årssdag.

1. Grunnlaget for vår Ordens lære er og forblir at vi tror på Et Høyeste Vesen som verdens skaper og opprettholder.
2. Den Uavhengige Odd Fellow Ordenens hensikt er: å utbre Vennskapets, Kjærlighetens og Sannhetens grunnprinsipper blant menneskene, å undervise dem i kjærlighet til Gud og deres neste og å la disse lærdommer utvikles til handling, for på den måten å bidra til menneskehetens forbedring og fullkommengjørelse.
3. Denne tro er uforenlig med en ateistisk livsanskuelse.
4. Ordenen er, og skal alltid være, forpliktet til å utøve menneskekjærlighet og barmhjertighet gjennom å besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse samt fullføre alle de plikter og kjærlighetsverv, som kommer fra vår erkjennelse av Gud som vår Far og alle mennesker som våre brødre og søstre.
5. Det er Ordensledelsens oppgave å tilse at denne tro utvikles i den religiøse toleransens ånd. Med all respekt for ytringsfriheten får likevel ingen i åpen loge gi uttrykk for sin spesielle trosoppfatning på en slik måte at andre såres i sin tro.
6. All tale om politiske og religiøse spørsmål av sekterisk art er utelukket fra logens forhandlinger. Vår Orden står utenfor religiøse tvister, sektvesen og teologiske diskusjoner. Vi søker virkeligheten bak symbolene og vi holder oss til de symboler som er gitt oss.
7. Innenfor rammen av det allmenne Odd Fellow-arbeidet må det ikke forekomme annet enn det lover og ritualer foreskriver. Feiring av andre høytider – også av religiøs art – skal skje utenfor logemøtene.

De nordiske Stor Sirer

Bestefar og dattersønn

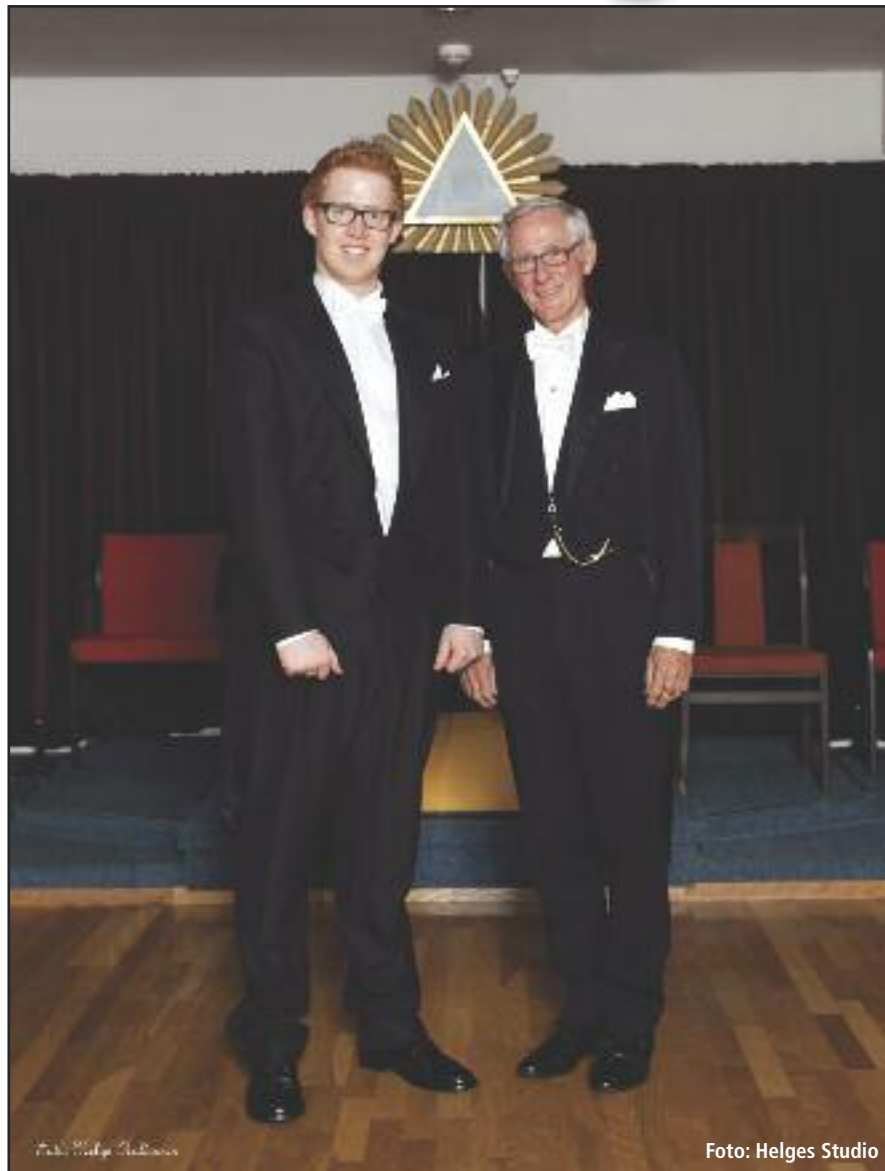

Foto: Helges Studio

Og hvem er dattersønnen?

Joar Løvik Njølstad er født 15. mars 1990 og oppvokst i Grimstad sammen med far og mor og to yngre tvillingbrødre. Etter endt videregående skole, har han utdannet seg innen hotell- og restaurantfagene, og arbeider nå ved et hotell utenfor Stavanger.

Han ble innviet i loge Gabriel Scott 25. mai 2011 med tanke på å bli medlem av loge nr. 152 Fjære når den ble instituert 15. oktober 2011. Eks DSS Jan A. Nielsen mener at bror Njølstad på denne måten blir en av de yngste som er innviet i Odd Fellow Ordenen i Norge gjennom tidene. Uansett er han usedvanlig ung av år i våre sammenhenger.

De Tre Kjedeledd har stilt noen spørsmål til Joar Løvik Njølstad:

– Hvor langt tilbake husker du at bestefar var medlem av Odd Fellow Ordenen?

Når jeg tenker etter, så husker jeg ikke spesielt mye fra min bestefars logeliv. Det som gjorde inntrykk var jo de antrekk han skulle ha på seg. Hva møtene gikk ut på ante jo ingen av oss. Jeg husker bare at han dresset seg opp ved enkelte, og for meg ukjente anledninger. Senere fått jeg fått høre at jeg fortalte at når bestefar var iført galla, så liknet han veldig på en sirkusdirektør. Barn sammenlikner jo med det som de kjenner.

– Hva forbandt du med Odd Fellow Ordenen i starten?

Før jeg ble introdusert nærmere for Odd Fellow Ordenen forbandt jeg Ordenen bare med det helt spesielle Ordenslokalet som ligger så pent til her i byen. Og så var det vel litt merkelig og mystisk med de mange mørkkledde menn.

– Hva slags folk hadde du inntrykk av var medlemmer?

Som barn og ungdom var det vel i grunnen ikke noe annet jeg så enn de mørke dressene. Og så visste jeg jo at bestfar var en av dem. Og han var jo veldig grei da.

– Hvordan var det å bli innviet i Ordenen?

Det var en veldig spennende og spesiell opplevelse som jeg ikke kommer til å glemme. Noe slikt er man jo ikke med på mange ganger i sitt liv.

Intervju: KHH

Mange forundrer seg over at det for tiden er relativt få familierekrutteringer i vår Orden. Døtre og sønner av Ordensmedlemmer skulle være et ganske naturlig rekrutteringsområde. I 1800-tallets USA var det stadig oppe på det amerikanske Storlogemøtet om man kunne sette ned rekrutteringsalderen for sønner av Ordensmedlemmer til 19 eller 20 år. Begrunnelsen var at sønnene til Ordensmedlemmene hadde så sterkt ønske om å bli medlemmer at en nedsettelse av aldersgrense var ønskelig. Det ble også argumentert med at

sønner hadde fått en så god Ordensinnføring av sine fedre at deres forutsetninger for Ordensmedlemsskap burde være betydelig bedre enn for andre søkere. Aldersgrensen ble aldri satt ned.

Sven Magnus Løvik har et langt Ordensliv bak seg, selv om han startet opp i Frimurerordenen. Gjennom sine mange lederverv i helse-tjenesten og i kirkelige sammenhenger, fikk han etter hvert kontakt med Odd Fellow Ordenen og lot seg fascinere av denne. Han ble resipert i loge nr. 127 Gabriel Scott, og er et av chartermedlemmene i den nyinstituerte Odd Fellow loge nr. 152 Fjære som skal ha sitt domicil i Grimstad.

Fakta om Ordenen

- Den første Odd Fellow loge i vår Ordensgren ble instituert 26. april 1819 i Baltimore i staten Maryland i USA. Den fikk navnet Lodge No: 1 Washington
- Den første Odd Fellow leir ble instituert 6. juli 1827 i Baltimore, USA. Den fikk navnet Encampment No: 1 Jerusalem
- Vår Ordensgren kom først til Tyskland i 1870
- Vår Ordensgren kom til Danmark i 1878
- Den første norske Odd Fellow loge, nr. 1 Noreg, ble instituert i Stavanger 26. april 1898
- Den første norske Rebekkaloge, nr. 1 Sct:a Sunniva ble instituert i Kristiania 28. mai 1909
- Den første norske Odd Fellow leir, nr. 1 Norge, ble instituert i Kristiania 3. november 1919
- Den Norske Storloge ble instituert i Kristiania 7. august 1920
- Den første norske Rebekkaleir, nr. 1 Oslo, ble instituert i Oslo 26. april 1980

Status

Odd Fellow Ordenen i Norge har pr. 18. november:

- 152 Odd Fellow loger
- 127 Rebekkaloger
- 25 Odd Fellow leire
- 25 Rebekkaleire
- 12 428 Odd Fellow brødre
- 10 887 Rebekkasøstre
- Totalt 23 315

Ordensquiz

15 spørsmål

- 1) Hva heter den første Odd Fellow vi kjenner navnet på?
- 2) Hvem var den første presidenten i Det Norske Rebekkeråd?
- 3) Når ble den første Odd Fellow loge i Stavanger instituert og hva het den?
- 4) Hva het den første norske Stor Sire?
- 5) Hva heter den andre Grand Sire som kom etter Thomas Wildey?
- 6) Når kom Odd Fellow Ordenen til Tyskland?
- 7) Hvor mange amerikanske presidenter har vært medlemmer av Odd Fellow Ordenen?
- 8) Hvem var den siste amerikanske presiden som var medlem av Odd Fellow Ordenen?
- 9) Hva heter den andre Rebekkaloge som ble instituert i Norge, når ble den instituert og hva heter den?
- 10) Hva heter den siste Rebekkaloge som er instituert i Norge?
- 11) Hva heter den siste Rebekkaleir som er instituert i Norge?
- 12) Hvem var Stor Sire i Norge før Harald Thoen?
- 13) Hvem er søster Stor Marsjall i Norge i dag?
- 14) Hvor ligger det nest siste Ordenshus som er blitt innviet i Norge?
- 15) Hva er forskjellen på Ordenens bruk av ordene instituere og installere?

- Svar:
- 1) James Montgomery
 - 2) Signe Moen
 - 3) Loge nr. 1 Noreg, instituert 26. april 1898
 - 4) Sam. Johnson
 - 5) James Getty
 - 6) 1870
 - 7) Fire, nemlig Ulysses S. Grant, Rutherford Birchard Hayes, William McKinley og Franklin Delano Roosevelt
 - 8) Franklin Delano Roosevelt
 - 9) Rebekkaloge nr. 2 Urania, instituert 18. april 1913
 - 10) Rebekkaloge nr. 127 Smaragden
 - 11) Rebekkaleir nr. 25 Hornelden
 - 12) Oddvar Granlund
 - 13) Toril Grundtvig Skouggaard
 - 14) På Dal i Akershus fylke
 - 15) En loge eller leir blir instituert (etablert). Embdsmenn i en loge eller leir installeres (innsettes) i sine embeder ved en Embedsinstallasjon.

Odd Fellow Torg

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon/E-post	Postnummer
ADVOKATER			
Anders Rydmark	Anders Rydmark	75 50 68 91	8001 BODØ
Bull & Co Advokatfirma AS	Jan-Erik Grundtvig Sverre	23 01 01 01	0203 OSLO
BANK•FINANS			
DNB NOR	Johnny Hanssen	03 000	7715 STEINKJER
Haugesund Sparebank	Odd Tofte	52 70 50 00	5527 HAUGESUND
BEGRAVELSESBYRÅ			
Odd Abbedissen Begravelsesbyrå	Odd Abbedissen	55 15 40 90	5147 FYLLINGSDALEN
BILGUMMI			
Western Bilgummi AS	Kjell Western	32 22 74 00	3400 LIER
BILSALG			
Nymo Bil AS	Kjell Nymo	75 50 79 00	8041 BODØ
BOKHANDEL			
Stjørdal Bokhandel A/S	Svein Erik Schefte	74 82 43 85	7501 STJØRDAL
BRANNSIKRING			
N.R. Brannsikring A/S	Steinar Jansen	52 71 73 44	5501 HAUGESUND
BRANNUTSTYR			
Braco AS	Einar Glenthøj	32 22 66 70	3420 LIERSKOGEN
BUSSTRANSPORT/REISEARRANGØR			
Turistbussen Ålesund	Geir Gjerde	70 14 33 16	6020 ÅLESUND
DAMEKLÆR			
Kristina as	Elsa Vikan	75 54 00 44	8001 BODØ
Womens Wear/Elinette		73 10 72 83	7327 SVORKMO
Zig Zag	Reidun Persson	22 43 06 90	0257 OSLO
DAME- OG HERREKLÆR			
A. Oksnes a/s	Arne Inge Oksnes	70 12 10 82	6003 ÅLESUND
Hauge & Co AS	Per Hauge	51 89 59 89	4006 STAVANGER
Petersons kläder	Olle Peterson	+46 52 61 05 58	45221 STRØMSTAD
Sjuls Design	Anja Sjuls	416 97 823	3116 TØNSBERG
T. S. Adolfsen AS	Tor S Adolfsen	51 67 40 80	4306 SANDNES
EIENDOMSMEGLING			
Boli a/s	Odd Bjørn Hofstad	928 06 490	7715 STEINKJER
ELEKTROENTREPRENØRER			
Elektro Nord a/s	Trond R. Jensen	74 16 78 00	7725 STEINKJER
FERIE OG FRITID			
Drømmeboliger i Spania til leie	Terje Olsen	911 08 100	1617 FREDRIKSTAD
FRISØRER			
Lille Salong	Lill Kraft Johnsen	22 35 65 13	0173 OSLO
GALLERI/VERKSTED			
Galleri Hantho a/s	Karl Johan Hantho	52 72 99 90	5527 HAUGESUND
GLASSMESTERE			
SNE Glasservice A/S	Einar Rafoshei-Klev	38 26 16 21	4517 MANDAL
GRAFISK ARBEID			
Njord Kompetanse	Jon Esben Johnsen	948 71 810	1344 HASLUM
GULLSMED			
Odd Inges Gull & Sølv AS	Odd Inge Bøe	52 72 42 89	5501 HAUGESUND
Opro Produkter AS emaljeverksted	Ole Petter/June Rasch-Olsen	22 17 50 50	0184 OSLO
HOTELL			
Bardu Hotell	Patricia Sørensen	77 18 59 40	9365 BARDU
Mosjøen Hotell AS	Bård Bergrem	75 17 11 55	8651 MOSJØEN
HYBLER/LEILIGHETER			
A/S Stortingsgt 28	Ole Fjellidal	22 01 20 40	0161 OSLO
KJØKKEN/INTERIØR			
E Import a/s	Tom Johansen	35 55 52 22	3915 PORSGRUNN

et

**Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser,
endrede persondata etc:**

torill.solli@oddfellow.no

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon/E-post	Postnummer
KRANER OG LØFTEUTSTYR			
Munck Cranes A/S	Ola Skrondal	915 99 605	6050 VALDERØY
MALERMESTER			
Velde s Malerservice og Fargehandel	Jan Erik Lima Velde	52 82 47 50	4276 VEDAVÅGEN
MURMESTER			
Hedmark Murmesterforretning A/S	Einar H. Hernes	62 81 49 23	2212 KONGSVINGER
REGNSKAP			
Administrasjon og Datatjenester AS	Tor-Petter Stensland	53 65 19 20	5750 ODDA
Bedriftstjeneste A/S	Viggo Bjørk	52 80 88 80	5501 HAUGESUND
Dønland Regnskapsservice A/S	Arne-Kristian Dønland	77 60 69 30	9002 TROMSØ
REISEBYRÅ			
Oppland Arrangement AS	Anders Lunde	61 12 06 00	2890 ETNEDAL
RENSERI/VASKERI			
Marthes Renseri	Marthe Ree Lian	74 82 14 88	7500 STJØRDAL
REVISJON			
iRevisjon Kristiansand AS	Jan Hægeland	38 12 95 55	4612 KRISTIANSAND
RØRLEGGER			
Moderne Rør Service a.s	Roger J. Tuverud	901 31 844	0491 OSLO
Porsgrunn Rørleggerforretning A/S	Jens-Petter Engh	35 93 09 00	3917 PORSGRUNN
Tindeland Rør – Aut. Rørlegger	Arne W. Tindeland	971 81 350	5500 HAUGESUND
SNEKKER			
Jøndal & Hoff A/S	Jan Jøndal	67 98 05 20	1472 FJELLHAMAR
STORKJØKKENUTSTYR			
Storkjøkkenservice a/s	Kjell Bjørnar Wennevik	934 62 550	7725 STEINKJER
TAKSTMANN			
Takstsenteret	Per Egil Ilsaas	414 77 393	1319 BEKKESTUA
TANNLEGE			
Tannlege MNTF Einar Bjørnaas	Einar Bjørnaas	74 08 43 40	7600 LEVANGER
Tannlege MNTF Kristian Lunde	Kristian Lunde	22 83 05 10	0161 OSLO
TRYKKERI			
Nils Sund Boktrykkeri A/S	Kjell Selvaag	52 70 33 70	5500 HAUGESUND

Ønsker du å annonsere i Odd Fellow Bladet?

Denne plassen kunne vært din! Kontakt torill.solli@oddfellow.no

**STORT
PAKKETILBUD**

Livkjole

Kun kr. **3.680,-**

Bestill på internett:

www.galla-antrekk.no

Døgnåpen kjøpshjelp:

468 86 719

Pakken inneholder:

Livkjole med benklær

Skjorte til livkjole

Sort og hvit vest

Hvite bukseseler

Hvit sløyfe

Hvitt brystlommeørkle

Brystknapper gull/sølv

FRA EUROPAS LEDENDE
PRODUSENTER LAGERFØRER VI
HELE 44 ULIKE STØRRELSER OG
TILBEHØR PÅ NETT

BESTILL DIN LIVKJOLE TRYGT OG
ENKELT I VÅR NETTbutikk

GALLA - ANTREKK
FESTKLÆR PÅ NETT

www.galla-antrekk.no

468 86 719 · post@galla-antrekk.no

Odd Fellow Ordenens Magasin

Artikler fra Odd Fellow Utstyr

Rødt slips i silke
m/kjedeledd
Kr 135,-
Art. nr. 11025

Mansjetknapper,
forgylt, hvit emalje
m/kjedeledd
Kr 425,-
Art. nr. 11032

Belte i skinn
m/kjedeledd
Kr 425,-
Art. nr. 11037

PC skulderveske
m/kjedeledd i rødt
Kr 390,-
Art. nr. 11082

Pashmina-sjal
i ull/silke
Kr 410,-
Art. nr. 11085

Bestillingsliste for Odd Fellow Utstyr:

Det tas forbehold om prisendringer. Ved bestillinger under kr 100,- tillegges et gebyr på kr 30,-. Porto tillegges.

Art. nr.	Betegnelse	Antall	Pris
10176	Båtflagg/gjesteflagg		90,-
10177	Båtvimpel		90,-
11002	Regalieveske i kunstsinn		475,-
11025	Rødt slips i silke m/kjedeledd		135,-
11026	Sort slips i silke m/kjedeledd		135,-
11027	Hvit sløyfe for livkjole		100,-
11028	Grått slips i silke m/kjedeledd, til privat bruk. TILBUDSPRIS!		100,-
11030	Slipslenke m/gull kjedeledd		1 340,-
11032	Mansjettknapper forgylt, hvit emalje m/kjedeledd		730,-
11033	Skjorteknapper for livkjole forgylt, hvit emalje m/kjedeledd		705,-
11035	Jakkemerke i gull, liten størrelse		445,-
11036	Jakkemerke sølv/forgylt		160,-
11037	Belte i skinn m/kjedeledd på spennen		425,-
11038	Slipsnål forgylt m/kjedeledd		170,-
11039	Slipsnål hvit emalje m/kjedeledd		450,-
11040	Anheng i gull m/doublekjede		1 160,-
11041	Rebekkafigur		462,-
11042	Tresokkel til Rebekkafigur		50,-
11050	Rebekkaring gull m/emalje		3 130,-
11051	Lenkering for brødre (oppgi ringmål:)		3 755,-
11052	Lenkering for søstre (oppgi ringmål:)		2 610,-
For ringer er det ca. 4 ukers leveringstid			
11061	Hansker i skinn, hvit, str. 6 1/2, 7, 7 1/2, 8, 9, 9 1/2, 10 (str.)		180,-
11064	Hvite vanter one size		140,-
11065	Julekort m/konvolutter, pakke á 15 stk (faktureres u/ekspedisjonsgebyr		88,-
11066	Livkjoleskjorte, (str.)		520,-
11067	Hvit skjorte, (str.)		280,-
For skjorter kan det være opptil 8 ukers leveringstid			
11068	Paraply herre, sort m/kjedeledd		100,-
11069	Paraply dame, sort m/kjedeledd		100,-
11070	Silkeskerf dame, m/kjedeledd, 90 x 90 cm		280,-
11071	Oval hvit bildecal, min. 10 stk.		10,-
11072	Oval hvit decal til bruk f. eks. på innsiden av bilrute, min. 10 stk.		10,-
11074	Kalosjer for herrer, Moccasin, S, M, L, XL		286,-
11075	kalosjer for herrer, Commuter, S, M, L, XL		286,-
11081	Handlenett m/kjedeledd		70,-
11082	PC skulderveske m/kjedeledd i rødt		390,-
11083	Krus m/kjedeledd i rødt		69,-
11084	Veskeholder m/kjedeledd		45,-
11085	Pashmina-sjal i ull/silke		410,-
11086	Piquet skjorte hvit m/kjedeledd i rødt for brødre, str. L, XL, XXL		190,-
11087	Piquet skjorte sort m/kjedeledd i gull for søstre, str. M, L, XL		190,-

Navn: **Odd Fellow Utstyr**
Adresse: **Stortingsgaten 28**
Postnr.: **0161 OSLO**
Telefon dagtid.: **Tlf.: 22 83 92 50**
E-post: of.utstyr@oddfellow.no

Kjære leser...

Jeg samtaler med svært mange brødre og søstre om Ordensspørsmål. I slike «gode og stille samtaler» kommer vi ofte inn på forhold som både gleder og gremmer. Ikke sjelden har slike opplevelser med følelser å gjøre – på godt og ondt.

Her vil jeg skrive om fenomenet «ikke å bli sett».

Alle mennesker har et behov for å bli sett. Kan det tenkes noe verre ennå oppleve at man behandles som luft i samvær med andre?

Jeg var en gang alene på en internasjonal kongress i New Dehli med 3.000 mennesker til stede. Jeg har aldri hatt en sterkere «alenefølelse». Jeg kjente ingen og ble ikke sett av noen. Dette ubehaget glemmer jeg aldri så lenge jeg lever.

Embedsmenn og ikke minst Storembetsmenn blir sett så det monner. Det vitnet Deputert Stor Sire Per Arne Vidnes lederartikkel i forrige nummer av De Tre Kjedeled om. Her ble vi kjent med at også det å bli sett kan ha sine merkelige og en-somme varianter.

Vi kan fastslå at i logene blir embedsmenn både formelt og reelt sett av alle.

Men alle er ikke embedsmenn. Blant dem som går under betegnelsen «vanlige» brødre og søstre finnes det erfaringer som ikke er gode. Hvis du ikke har opparbeidet deg et nettverk, kan du bli ganske ensom, også i en loge. Jeg snakker ikke om utstøtende klikkvesen i denne sammenheng. Jeg snakker bare om at du kan bli oversett, ikke regnet med og ikke dratt inn i noen krets. Jeg mener at jeg har opparbeidet meg en observasjons-evne som gjør at jeg i løpet av minutter skal klare å registrere om noen i en logesammenheng blir oversett eller ikke.

I andre sosiale sammenhenger bruker man begrepet «veggpryd» for å beskrive noe av det samme sosiale fenomen. Jeg vil med stor styrke si at i en loge og leir skal ingen være «veggpryd», uansett om man kommer som gjest eller man er en junior i Ordenssammenheng.

Å sørge for at det ikke blir slik at noen føler seg oversett er selvfølgelig embedskollegiets oppgave. Men det er i tillegg hvert enkelt Ordensmedlems oppgave.

I egen loge og leir er vi alle vertskap med ansvar for at alle føler seg velkomne og inkludert. Ingen tilstedeværende søster eller bror kan skyve dette ansvaret over på andre, enn si på Kollegiet. Alle som kommer i vår krets skal både formelt og reelt oppleve seg velkommen. Det skremmer meg noe at så mange synes å ha erfaringer om det motsatte. Skremmer det deg?

En konkret ting som skremmer meg er at noen Eks Overmestere og Storrepresentanter synes å være mer opptatt «å holde hoff» enn å vise elementær gjestfrihet. De skulle være de første til å gå foran med gode eksempler, hvilket selvfølgelig mange gjør. Første prioritet er å ivareta gjestfriheten. Å pleie egen «small talk» kan komme senere, gjerne langt senere.

Det kan være mange årsaker til at vi ikke ser hverandre. Når jeg opplever slike ting selv, tolker jeg ofte at dette skyldes mangel på sosiale ferdigheter. Jeg har faktisk laget meg et begrep for dette som jeg kaller «sosial funksjonshemming». Med det sikter jeg til adferd som viser at symptom-bæreren ikke mestrer vanlige sosiale relasjoner som eksempelvis det å hilse

Foto: Jon Esben Johnsen

på andre. Å være sosial funksjonshemmet betyr ikke at man nødvendigvis er uhøflig. Det betyr derimot at man ikke har fått tilstrekkelig sosial trening. Bruker man sitt loge- og leir-medlemsskap på en fornuftig måte, kan man i loge og leir for en flott trening av sosiale ferdigheter, det seg være å konversere, hilse og å tilegne seg etikette. Dette kan vise seg å være gull verd i mange sammenhenger.

I noen sammenhenger trenger vi ekstra godt å bli sett. For få dager siden fortalte en meget erfaren Odd Fellow bror meg at han var blitt rammet av en stor sorg i livet. I den forbindelse hadde hann merket seg at mange – også Ordenssøsken – hadde veket unna ham. De taklet ikke situasjonen. I denne sammenheng hadde han merket seg noen brødre som hadde kommet og snakket med han og «sett ham» i hans sorg.

Jeg har lagt hans vektige ord på sinne og tatt dem med til ettertanke. Også i møte med sørgende kan vi være «sosialt funksjonshemmede». Da må vi trene oss selv bort fra dette.

Ved julehøytiden bør vi også beflitte oss på å se rundt oss på de mange som ikke blir sett i høytiden. Mange vil gli inn i sin vonde ensomhet hvor «aleneheten» merkes, erkjennes og smerter. La oss åpne våre øyne og se hverandre. Å se et annet menneske slik det virkelig er gjør noe både for den andre, men også med oss selv.

Odd Fellow Ordenen i Norge:

Den Norske Storloge:

Stor Sire Morten Buan
storsire@oddfellow.no
Søster Deputert Stor Sire Tove Aalborg
strdepss@oddfellow.no
Bror Deputert Stor Sire Per-Arne Vidnes
brdepss@oddfellow.no
Søster Stor Sekretær Svanhild Sandem
strstorsekr@oddfellow.no
Bror Stor Sekretær Steinar Jansen
brstorsekr@oddfellow.no
Søster Stor Skattemester Svanhild Ljosland
strstorskrm@oddfellow.no
Bror Stor Skattemester Thor Gunnar Eliassen
brstorskrm@oddfellow.no

Kanselliet:

Kansellisekretær Helle Aandahl
Sekretær Torill Evjen Solli
Kansellimedarbeider Kjell Bakken
Sentralbord: 22 83 92 40
Odd Fellow Utstyr: 22 83 92 50
Epost: odd.fellow@oddfellow.no

Distriktsledelse

Rebekka Distriktsråd:
Distrikt 1 Oslo, Akershus og Kongsvinger
DSS Elna Kjær Meyer
Mobil tlf 918 41 936

Distrikt 2 Sør-Rogaland
DSS Sissel Idland
Tlf 51 61 83 25

Distrikt 3 Bergen, Hordaland, Sogn og Fjordane
DSS Grethe Evelyn Isdahl
Mobil tlf 918 95 605

Distrikt 4 Sunnmøre
DSS Tone Kvammen
Mobil tlf 918 52 582

Distrikt 5 Telemark
DSS Britt Haagenen
Mobil tlf 977 34 139

Distrikt 6 Trøndelag
DSS Gerd Johanne Strømmen
Mobil tlf 976 66 388

Distrikt 7 Østfold
DSS Kari Lea
Mobil tlf 934 81 016

Distrikt 8 Vestfold
DSS Ingebjørg Nesje Jonassen
Mobil tlf 995 53 088

Distrikt 9 Haalogaland
DSS Vivi Skyrud Uhre
Mobil tlf 957 49 202

Distrikt 10 Hedmark og Oppland
(unntatt Kongsvinger)
DSS Lisbeth Kristin Wictorsen
Mobil tlf 930 53 926

Distrikt 11 Troms (unntatt Harstad)
DSS Sylvi Tollefsen
Mobil tlf 907 78 119

Distrikt 12 Finnmark
DSS Ann-Mari Pettersen
Mobil tlf 917 96 657

Distrikt 13 Salten
DSS Lillian Holstad
Mobil tlf 480 06 015

Distrikt 14 Vest-Agder
DSS Selle Marie Horntvedt
Mobil tlf 915 52 780

Distrikt 15 Buskerud og Asker
DSS Asgerd Winge
Mobil tlf 975 26 995

Distrikt 17 Nord-Trøndelag
DSS Inger Mari Fossum
Mobil tlf 911 46 497

Distrikt 18 Nordmøre og Romsdal
DSS Anne Grete Laugtug
Mobil tlf 478 32 407

Distrikt 19 Nord-Rogaland
DSS Margarethe Langfeldt
Mobil tlf 416 04 586

Distrikt 20 Helgeland
DSS Helga Vargdal
Mobil tlf 415 52 710

Distrikt 21 Oslo og omegn
DSS Karin Lilleskare
Mobil tlf 900 60 578

Distrikt 22 Aust-Agder
DSS Ingeborg Baust
Mobil tlf 924 21 803

Distrikt 23 Smaalenene
DSS Unni Beate Bergsland
Mobil tlf 995 76 078

Distrikt 24 Lofoten og Vesterålen
DSS Helene Holmøy
Tlf 76 12 22 83

Distriktsledelse
Odd Fellow Distriktsråd:
Distrikt 1 Oslo, Akershus og Kongsvinger
DSS Per Arild Nesje
Mobil tlf 907 93 052

Distrikt 2 Sør-Rogaland
DSS Trygve Nils Vabekk Hjelte
Mobil tlf 908 99 399

Distrikt 3 Bergen, Hordaland, Sogn og Fjordane
DSS Hans Johan Landås
Mobil tlf 928 01 820

Distrikt 4 Sunnmøre
DSS Olav Hilmar Aass
Mobil tlf 905 14 928

Distrikt 5 Telemark
DSS Jan Strøm
Mobil tlf 911 42 910

Distrikt 6 Trøndelag
DSS Terje Selbo
Mobil tlf 924 03 361

Distrikt 7 Østfold
DSS Gunnar Gjelstad
Mobil tlf 952 82 259

Distrikt 8 Vestfold
DSS Dag Virik
Mobil tlf 995 70 702

Distrikt 9 Haalogaland
DSS Steinar Forsaa
Mobil tlf 411 03 188

Distrikt 10 Hedmark og Oppland
(unntatt Kongsvinger)
DSS Kolbjørn Høllum
Mobil tlf 901 29 211

Distrikt 11 Troms (unntatt Harstad)
DSS Svein Roar Simonsen
Mobil tlf 934 80 869

Distrikt 12 Finnmark
DSS Fred Davidsen
Mobil tlf 950 34 442

Distrikt 13 Salten
DSS Torbjørn Strand
Mobil tlf 906 66 195

Distrikt 14 Vest-Agder
DSS Hans Balchen
Mobil tlf 901 55 044

Distrikt 15 Buskerud og Asker
DSS Einar Kåre Longva
Mobil tlf 924 97 656

Distrikt 16 Sogn og Fjordane
DSS Leif Arne Midtbø
Mobil tlf 412 65 449

Distrikt 17 Nord-Trøndelag
DSS Odd Gunnar Nygård
Mobil tlf 909 17 887

Distrikt 18 Nordmøre og Romsdal
DSS Arne Dagfinn Reistadbakk
Mobil tlf 934 03 179

Distrikt 19 Nord-Rogaland
DSS Arild Sirevaag
Mobil tlf 977 22 254

Distrikt 20 Helgeland
DSS Jan Olav Mellingen
Mobil tlf 996 96 851

Distrikt 21 Oslo og omegn
DSS Morten Hallvard Søraa
Mobil tlf 906 66 469

Distrikt 22 Aust-Agder
DSS Tom Benkestok Schulz
Mobil tlf 916 25 964

Distrikt 23 Smaalenene
DSS Rolf Berg Nilsen
Mobil tlf 900 66 907

Internett:

www.oddfellow.no
Webmaster:
Kjell Bakken Mob.: 905 88 196
webmaster@oddfellow.no

Odd Fellow Museum og Bibliotek: Omvisning i Museet eller et besøk i Biblioteket avtales med Stor Arkivar Knut Aslak Wickmann. Mobil: 911 53 714 eller storarkivar@oddfellow.no

Nettavisen:

Redaktør:
Erling Nordsjø Mob: 902 05 998
nettaviseredaksjonen@oddfellow.no

Utenlandske Odd Fellow adresser:

Odd Fellow Gruppen på Costa Blanca
Telefon: 00 34 96 68 64 782
Odd Fellow Gruppen på Torreviaja
Telefon: 00 34 96 57 10 125
Odd Fellow Gruppen på Gran Canaria
Telefon: 00 34 92 87 25 008
Broderloge Costa del Sol nr. 1
Telefon: 00 34 95 23 81 718

De Tre Kjedeledd

Redaksjonen:

Redaktør:
Kjell-Henrik Hendrichs
hendrichs@asker.online.no
Mob.: 900 34 882

Layout/Produksjon:
Jon Esben Johnsen
j-esjohn@online.no
Mob.: 948 71 810

Redaksjonssekretær:
Knut Aslak Wickmann
wickmann@basemail.no
Mob.: 911 53 714

Annonser:

Torill Evjen Solli
torill.solli@oddfellow.no
Tlf.: 22 83 92 40

Opplag:
21 200

Trykk:

UnitedPress Poligrafija corporation
Latvia

B-Blad

Returadresse ved **varig** endring:
De Tre Kjedeled
Stortingsgaten 28

0161 OSLO

Odd Fellowship Illustrated

Det har i det minste i Norge vært en utbredt frykt for at andre skal få kjennskap til og se våre sinnbilder. Sinnbildene er jo lærestykker og talende tegn som brukes i Ordenens danseserarbeid og pedagogiske virke. Har man først fått sans for symboler og tegn, vet man at disse kan ha en enorm pedagogisk virkning. Bare et glimt av et symbol kan gi assosiasjoner

med en betydelig lærdom og innsikt. Men her må vi skjelne mellom en gjenstand som den konkrete ting den er, og gjenstanden som symbol. Det soim gjør en gjenstand til et symbol er den meningen man legger i det. I denne plakaten fra USA ser vi en mengde av Odd Fellow Ordenen illustrert på til dels kunstferdig måte. Det er gjenstand tillagt en mening som skaper symbolet. Gjenstanden som sådan er det ingen grunn til å skjule. Meningen derimot, er kun for de innviede.

Derfor kan alle glede seg over disse vakre plakaten. Men det er kun Ordenens medlemmer som kjenner til deres symbolske mening.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs